

POLISEN

FACKLIG TIDSKRIFT
FÖR POLISFÖRBUNDET
REGION STOCKHOLM
Nr 1 2017

*Stockholmarna
älskar sina
poliser!*

**Lönerörelsen;
Ännu inget
polislönelyft.
Nu laddar vi
om**

**Polisen
tur och retur
Gunnar Appelgren**

**Poliser
med hög
kompetens
värderas lågt**

LEDAREN

Tredje året gillt skulle kunna vara en bra inledning på den här ledaren men vi vet alla att omorganisationen med dess följder inte går över i år heller. Det jag menar är avsaknaden av främst Polisresurser och det läge statsmakterna försatt Svensk Polis i genom den underfinansiering av reformen som nu visar sig i försämrade resultat.

Allt fler Poliser lämnar yrket till mer välbetalda jobb, lägg där till svårigheten att rekrytera nya till Polisutbildningen där platserna gapar tomma likt 1970-talet.

Arbetsgivaren försiktiga prognos för året är att Regionen kommer att ha 130 färre poliser när året är till ända.

Samtidigt pratar våra politiker om flera tusentals nya poliser samtidigt som vi blir färre varje dag som går, utan att åtgärda orsaken nämligen det låga löneläget i jämförelse med andra statsanställda och inte minst de civila utredarnas lönenivåer som i vissa fall tjänar 10 000 kr mer än de Poliser som skall lära dem jobbet.

Det som ändå är bra är att media har full fokus på trygghetsfrågan som en av de viktigaste frågorna inför valet 2018, men jag är rädd att om inget görs inom en snar framtid så kommer än fler lämna för andra yrken och än färre påbörja sin utbildning till Polis.

Frågan jag ställer är hur mycket sämre måste det bli innan vackra ord och löften leder till handling? Eller som jag ibland uttrycker det "mina medlemmar kan inte handla mat för texter, löften eller andra uttrycksätt" utan nu är det leverans av ett Polislönelöft på riktigt med andra ord gå från ord till handling.

Nu över till den del som vi själva varit med om att förhandla om nämligen RALS avtalet 2016-2017 som ni kan läsa mer om längre fram i tidningen. Beträffande den nationella förhandlingen så reserverade jag och Emma Cronberg oss, mot att skriva under ett avtal till förmån att ställa dessa förhandlingar på pausläge för att sätta ytterligare tryck på den politiska nivån så löften om mer pengar för löner skulle effektueras.

Det blev tyvärr inte så utan en påse öronmärkta pengar kom ner till vår nivå för förhandling. Utifrån de begränsade förutsättningarna och tack vare den goda dialog som vi har med vår Regionala motpart kom vi relativt snabbt fram till en fördelningsmodell som vi blev överens om. Det är på intet sätt "klackarna i taket" men om man bara skulle haft ett normalt löneutfall och våra löner skulle legat på det genomsnitt som finns för statstjänstemän i övrigt skulle utfallet till med varit bra.

När det gäller en annan del av det nationella löneavtalet vill jag även höja ett varningens finger för er som överväger att ta ut delar av din kommande pension (Kåpan Extra 4.6%) redan från den 1 sep 2017 så kan den innebära att du förlänger ditt arbetsliv med åtskilliga år, speciellt för er som är nya i yrket. Det var en unik uppgörelse när den slöts 2007 med många bieffekter ökad arbetstid och andra försämringar. Men idag vet vi att andra fackförbund som velat följa vår väg med en "extra pension" har konstaterat att vägen ur arbetsgivarsynpunkt inte längre är farbar.

Sist men störst är dock den terrorhändelse som inträffade fredagen den 7 april.

Kl: 14.53 jag själv satt i ett telefonmöte när jag fick beskedet om händelsen.

Stefan Eklund

Det var som att livet stannade upp när det som inte fick hända hände mitt i Stockholms hjärta där en lastbil mejade ner människor och djur längs Drottninggatan för att till slut köra in i Ähléns.

Vi i den fackliga organisationen deltog från det första stabsmötet med Regionen.

I första hand med skyddsorganisationen men även med andra kontakter som hjälpte till att säkerställa för våra medlemmar. I en så här stor händelse finns alltid risken att mycket kan gå fel vilket det även har gjort i vissa delar. Men till skillnad mot annan kritik mot Polisen de senaste åren så bokstavligen ROSADES vi och våra fordon med beröm och kärlek av folket för våra insatser. Det får mig som ordförande att känna mig både hedrad och stolt att vara just Polis. Ett extra tack till de Poliser som genomförde och genomför arbetet och inte bara just nu utan varje dag i veckan 52 veckor om året, år efter år utan att förtrötta ni är alla mina hjältar och **TACK FÖR ATT NI FINNS**

Tills vi hörs igen ta vara på er där ute eller inne!

Stefan Eklund/
Ordförande Region Stockholm

POLISEN

Facklig tidskrift för poliserna
i Region Stockholm.
Utges av Polisförbundet
Förbundsregion Stockholm.

Ansvarig utgivare:
Stefan Eklund

Redaktion: Tommy Hansson,
Andreas Strand,
Therése Johansson.
Marie Fogman Göthberg
Besöks och postadress:
Bergsgatan 23, 112 28 Stockholm
08-6500920

E-post:

redaktion@stockholm.polisforbundet.se

FÖRBUNDSOMRÅDESSTYRELSEN:

STEFAN Eklund 010-56 34628
Mobil: 0739-40 42 00

ANDREAS Strand 010-56 34631
Mobil: 0739-40 42 09

KJELL Ahlin 010-56 34630
Mobil: 0739-40 42 08

EMMA Cronberg 010-56 34636
Mobil: 0739-40 42 05

THERÉSE Johansson
010-56 34630
Mobil: 0739-40 42 03

ROGER Östergren 010-56 34634
Mobil: 0739-40 42 06

TOMMY Hansson 010-56 34633
Mobil: 0739-40 42 04

THERESE Skoglund Shekarabi
010-56 34632
Mobil: 0739-40 42 01

MARIE Fogman Göthberg
010-56 34629
Mobil: 0739-40 42 02

E-postadresser till ledamöter och kansli har följande struktur:

fornamn.efternamn@stockholm.polisforbundet.se

Exempel: annicka.lyckeberg@stockholm.polisforbundet.se

EXPEDITION:

TELEFON: 08-6500920
FAX: 652 58 55

SUSANNE Ekberg
010-56 33693
Mobil: 0739-40 43 07

ANNICKA Lyckeberg
010-56 33671
Mobil: 0739-40 43 06

MATERIAL:
Redaktionen svarar för
text och bild om inte
annat anges i artikeln.

TRYCK:
AM tryck AB,
Hässleholm

I detta nummer

1 **OMSLAGSBILEN**
Stockholmarna öste blommor över polisbilar

2 **STEFANS LEDARE**
Om avtal och pensioner

4 **FÖRSÄKRINGAR**
För dig, din familj och egendom

5 **SOMMARENS SEMESTER**
Vi går mot ljusare tider

6 **HUVUDSKYDDSBOMBUDET**
Roger om aktuella arbetsmiljöfrågor och terror

7 **POLISER SKYDDAR STOCKHOLM**
Polisförstärkning från Väst hjälpte till

8 - 9 **POLISLÖNELYFT**
Inte i förra avtalet. Men kampen fortsätter

10 - 11 **POLISEN TUR OCH RETUR**
Gunnar Appelgren berättar om "gräset på andra sidan"

12 - 13 **ARBETE BLAND UNGA I STOCKHOLM**
Värdefullt polisarbete till vilket värde?

14 - 15 **VAD KRÄNKER EN POLIS?**
Två rättsfall som skaver

16 **OM ARBETSTID OCH PENSION**

17 - 23 **REGIONEN RUNT**
Föreningarna informerar

24 **DEN FACKLIGA PROFILEN**
Johanna Spjut

OM DIN ARBETSMILJÖ
Roger Östergren informerar

POLISEN SKYDDAR RÄTTEN

POLISLÖNELYFT
Men inte ännu

DEN FACKLIGA PROFILEN
Johanna Spjut

Försäkringar för din trygghet!

Genom ditt medlemskap i Polisförbundet har du som medlem en sjukförsäkring och en olycksfallsförsäkring som gäller både fritid och arbetstid, det vill säga dygnet runt. Du kan medförsäkra din partner/medförsäkrad samt dina barn mot extra premie. Dessa försäkringar ligger hos Förenade Liv.

Medlemspaket (endast för medlemmar)

Gäller för dig som medlem både fritid och arbetstid. Olycksfallsförsäkringen ger bland annat ersättning.

- vid medicinsk invaliditet upp till 1 000 000 kronor
- vid dödsfall på grund av olycksfall 100 000 kronor
- för kostnader i samband med olycksfallet
- för omkostnadskapital som gäller dygnet runt vid sjukskrivning på grund av olycksfall

Sjukförsäkring

Gäller dig som är medlem. Efter 30 dagars sjukskrivning betalas ersättning ut med högst 1.500 kronor per månad och längst till och med dag 90 i sjukperioden. Ersättningsbeloppets storlek beror på graden av arbetsoförmåga. Gäller inte för studerande.

Teckna frivilliga försäkringar

Du har även möjlighet att höja upp ditt försäkringsskydd genom att teckna frivilliga försäkringar.

Kontakt

Om du vill veta vilka försäkringar du har, kontakta Polisförbundets försäkringsadministratörer.
www.polisforbundet.se

Du kan även kontakta Förbundsregion Stockholm för blanketter, information och ändringar.

Susanne Ekberg 010-56 33693 Mobil: 0739-40 43 07
Annicka Lyckeberg 010-56 33671 Mobil: 0739-40 43 06

Var noggrann med ditt försäkringsskydd!

En sak som är särskilt viktig i semestertider är att ha en fullgod reseförsäkring. De flesta reseförsäkringar som ingår i de vanligaste hemförsäkringarna i Sverige ger ett fullgott skydd. Det handlar bland annat om sjukvårdskostnader utanför EU. Inom EU tar Du med dig ditt sjukförsäkringskort som du beställer från Försäkringskassan, så får Du tillgång till sjukvård på allmänna sjukhus.

Glöm inte att kolla reseförsäkringen om Du ska göra spännande saker som att hoppa fallskärm, dyka eller åka off pist på skidor, det är inte säkert att försäkringen täcker allt.

Och om du måste transporteras hem i sjukplan, kan det bli oerhört dyrt utan försäkring!

Redaktionens ruta

Tidningen
POLISENs
redaktionsgrupp
i detta nummer:

Marie F Göthberg, Tommy Hansson, Therése Johansson, Andreas Strand

Nu vet vi hur det blev i årets ettåriga RALS om polislönerna. Även om förhandlingarna i regionen präglats av samförstånd och öppenhet, fanns det inte tillräckligt att fördela för att det skulle bli ett polislöneyft. Överskottet i polisens budget som fanns i höstas blev lagom underskott när det var dags att snacka pengar. Så det blev mindre löneökningar än rimligt, men de blev möjligen rättvisare fördelade än vid tidigare tillfällen.

Nu går vi mot nästa RALS som om den följer industriavtalet av allt att döma blir treårig. Då får vi se om politikerna verkligen vill uppvärdera polisyrket. Eller om det blir som vanligt - mest snack.

En sak vet vi. Vi går mot valrörelse, och då finns risken att polisens resurser i stor utsträckning går åt till att skydda demokratin i ännu större utsträckning än vanligt. Men när resurserna tryter, blir brottsoffer lidande, de kriminella kan flytta fram positionerna.

Just när denna tidning sätts samman kommer beskedet om terrordådet på Drottninggatan. Polisernas insatser hyllas. Socialdemokraternas kongress föreslår en historisk polissatsning. Det syns i en del av artiklarna i denna tidning, men andra skrevs innan terrordådet. Vi ber läsarna om förståelse för det.

Enligt Socialdemokraterna var det inte terrordådet som gjorde att de nu satsar mer än alla andra partier på polisen. I satsningen ingår att polisens arbetsvillkor skall förbättras. Pengarna skall fördelas på ett sätt som gynnar verksamheten. Polisförbundet kommer att ta en aktiv del i det arbetet för polisernas och polisverksamhetens bästa.

Tommy Hansson

Sommarens semester?

SJAUSTER - GOTLANDSPOLISERNAS REKREATIONSPLATS PÅ ÖSTRA GOTLAND

SJAUSTER PÅ ÖSTRA GOTLAND
Stugan är fullbokad i sommar, men de flesta höstveckor/ helger är i skrivande stund lediga. En campingplats säsong 1/5-30/9 är ledig.

Boka gärna en hösthelg fredag lunch till måndag fm för vårt helgpris 800:-

Anläggningen ligger alldeles vid havet i en gles tallskog mellan Katthammarsvik och Ljugarn på Gotlands östra sida. 100 meter från anläggningen finns den långa sandstranden och tvärs över bukten ligger fiskeläget Sjauster.

Avståndet till Visby är fem mil. Stugan har sju bäddar, dusch/wc och kök med diskmaskin och en veranda med en härlig utsikt mot havet.

Ett kök med tillhörande dusch, wc och bastu hör till campingen. El/ bredband/ Roddbåt och canadensare finns på anläggningen. Området är lugnt och fridfullt. Fantastiska möjligheter finns att vandra längs med kusten, eftersom inga hustomter på Gotland går ända ned till havet.

Inför sommaren 2018 kan andra än gotländska poliser boka från 1 mars 2018. Campingplatserna går att boka från 1 januari 2018.

Under höst, vinter och vår har stugan god tillgänglighet och går att boka redan nu.

Vi har en hemlig Facebooksida med bilder mm. som heter "Tallgläntan"

Sök medlemskap i den genom att skicka ett mail till daniel.ahlen@polisen.se

För mer information, priser och bokning kontakta vår bokare Daniel Åhlén, i första hand på mail: daniel.ahlen@polisen.se

Daniel Åhlén/Förbundsområde Gotland

Din ö Lilla Valön?

Eller koppla av en vecka eller några dagar på Lilla Valön.

Lilla Valön ägs genom Stiftelsen Kamraterna av alla poliser i Stockholms län. Stiftelsens ändamål är att erbjuda poliser och deras familjer rekreation och avkoppling.

På Lilla Valön finns sex stugor som hyrs ut under sommartid, båt, bastu mm.

(Utedass, ej el, rinnande vatten eller kyl o frys. Matkällare finnes.)

Polisanställda kan vända sig till Polisförbundet Stockholms län, på telefon 08-650 09 20 (expeditionens telefontider måndag-torsdag kl. 09.00-11.30 & 12.30-15.00, fredag kl. 13.00-15.00) för att boka en vistelse på Lilla Valön.

Frågor besvaras även av Arne Wärn, 0733-31 51 42. Eller läs mer på

Aktuellt om arbetsmiljö

På alla nivåer – lokalt, regionalt och nationellt brottas vi med samma arbetsmiljöproblem som vi haft under en längre tid. Tyvärr ser vi inga större förändringar till det bättre i närtid. Resursbristen ser vi ut att få leva med. Tillskottet av nya poliser motsvarar inte det antal som slutar. Definitivt kommer vi inte, med dagens rekrytering, kunna höja antalet nettopoliser till det antalet som krävs för att lösa resursbristen.

Resursbristen leder till stora problem gällande arbetsbelastning. På de flesta arbetsställen inom IG och utredning går man sedan länge på knäna. Hot och våld är en annan stor och mycket allvarlig arbetsmiljöfråga.

Framför allt i de utsatta områdena - Rinkeby, Botkyrka och Södertälje. Många initiativ har tagits på olika håll för att komma tillrätta med detta. Flera olika grupper arbetar med att komma fram med förbättringsåtgärder. Några sådan som kan nämnas är - hälsokontroller, prioritering av utbildning, förbättra förutsättningar för utsatta medarbetare, förslag på förändrad lagstiftning.

Brister på lokaler är och har varit ett stort problem. Flera Lopo:n saknar lokaler. Detta leder till trångboddhet, många och oönskade flyttningar av personal och verksamhet. Vi kommer att inrätta ett regionalt lokalförsörjningsråd som förhoppningsvis kan få ett grepp om vilka lokalproblemen vi har i regionen och hur vi på bästa sätt kan få till tillfredsställande lösningar.

En riskbedömning har genomförts i regionen för att belysa de arbetsmiljöproblem som uppkommer för de civila som placeras i jour- och arrestmiljö. Olika intressen krockar med varandra, men arbetsgivaren måste ta ansvar för de arbetsmiljöproblem som uppstår. Detta är inte fråga bara för regionen utan hela myndigheten.

Arbetet inom "Argus" (åtgärder vid terrorhändelser) fortsätter. Många snabba åtgärder har genomförts – andra kvarstår. Det handlar om utrustning (vapen, skyddsutrustning, fordon mm), utbildning, säkerhetsrutiner. En åtgärd som genomfördes snabbt var förvaring av förstärkningsvapen i fordon.

HSO Roger Östergren

En del upptäckta brister resulterade dock i att man satte brukandeförbud på detta i regionen. Förhoppningsvis kommer snabba åtgärder.

Mycket tid går att arbeta i ovan frågor, men vi måste även hinna med "mindre" prioriterad frågor såsom –utbildning, arbetsmiljöproblem med skjutbanor, friskvård, buller, SPT, arbetet med arbetsskador och tillbud, rehab mm.

Vi kommer att ha ett stort antal särskilda händelser under våren och framåt. Fotbollssäsongen börjar i april. Under mitten och slutet av maj är regionen extremt hårt belastad med många kommanderingar. Vi har även några större tillställningar längre fram – försvarsövningen "Aurora" och Valet -18.

Till sist nämner jag att skyddsronder på alla arbetsplatser ska vara genomförda innan 31 maj (nytt datum för i år). Ett viktigt moment är att det då ska göras en inventering av samtliga fordon för att få kontroll på vilka som har förstärkta rutor (skyddsfilm/polykarbonat)

Slut för denna gång

Skyddsombudens arbete slutar inte alltid när det är tänkt.

Det visade sig vid terrordådet den 7 april. Under hela helgen fanns skyddsombud till polisledningens förfogande.

Vi har ett gemensamt intresse av att polisorganisationen fungerar på ett uthålligt sätt, även vid extrema påfrestningar. Poliserna måste till sist äta eller att gå hem. Det kan även behövas avlastningsamtal.

Allt har säkert inte fungerat perfekt nu heller, men ambitionen har varit att tillgodose de anställdas behov och möjligheter att jobba uthålligt. Sedan får vi utvärdera med målet att bli ännu bättre. Men exempelvis logistiken var snabbt igång och har fått mycket beröm av många poliser!

**Roger Östergren
Huvudskyddsombud
Region Stockholm**

Poliser skyddar Stockholm

Till sist fanns det så mycket blommor på polisfordonen att de var omöjliga att köra trafiksäkert. Så de fick stå, och poliserna fotpatrullera

Kollegor från region Väst såg till att rättvisan hade sin gång. Säkerhetssalen har sällan känts säkrare. Så att terroristen kunde erkänna...

Den fackliga kampen för

Förbundsregion Stockholm sa som bekant NEJ till arbetsgivarens bud nationellt men enades regionalt!

Den 24 januari var samtliga förbundsregioner samlade för avtalskonferens. Vid konferensen förevisade Polisförbundets förhandlingschef Niklas Simson arbetsgivarens slutbud. För oss från Förbundsregion Stockholm som deltog var känslan att kampviljan från kampanjen "Nu räcker det" var borta. Istället pratades om "Agenda 2018" och att vi skulle visa att vi var en ansvarstagande part och genom detta lyckas med att uppvärdera polisyrket. Vi måste få våra medlemmar att visa tålamod och hålla ut. Det framhölls även att vi inte får uppfattas som gnälliga.

Vid avtalskonferensen kunde vi inte se något som gav sken av att arbetsgivaren verkligen menade det parterna kommit överens om vid sista revisionen RALS 2013–2016:

"Ett av de långsiktiga målen för verksamheten är att skapa långsiktighet och uthållighet i prioriterade arbetsuppgifter. För att nå detta och andra mål krävs att Polismyndigheten är en attraktiv arbetsgivare och kan rekrytera, motivera, utveckla och behålla sådan polisiär kompetens som behövs på kort och lång sikt. I syfte dels att säkra Polismyndighetens kompetensförsörjning i detta avseende, dels att utveckla polisverksamheten samt dels att ytterligare professionalisera polisyrket krävs därför en fortsatt uppvärdering av polisyrket".

Däremot hade parterna på arbetsgivarens initiativ kommit överens om att öppna upp Kåpan Extra, så att medarbetarna själva kan bestämma om man ska ta ut pensionen i förtid eller inte. Att rätta till löneskulden till svensk polis på detta sätt kan inte anses annat än cyniskt.

Arbetsgivaren har för avsikt att fortsätta satsningen på de 14 särskilt utsatta områdena. Detta är förvisso bra och ska inte belasta RALSEN. Men vi vet ju att även andra poliser har det tufft i sin vardag och vi har under den senaste tiden sett hur gängkriminaliteten även dykt upp utanför dessa områden. Vad är signalen till Citys poliser som sett till antal händelserapporter är en Sveriges mest belastade område? **Vad gör vi om de exempelvis väljer att lämna City för att öka sin lön med 1 500 kr i månaden genom att flytta till Södertälje?**

Andreas och Kjell diskuterar polislöner under avtalskonferens

Beträffande satsningen på poliser med 6 års anställning ska denna fortsätta och medellönen ska minst uppgå till 28 000 kr i månaden, men 10 procent kan få en lön understigande 27 500 kr. Vi ställer oss självklart frågan från vårt perspektiv. 28 000 kr i månaden hade vi 2008 i Stockholm, skulle detta vara ett polislöneyft?

Egentligen var budet i sig, förutom öppnandet av Kåpan Extra, inte alltigenom dåligt. Det var över industrimärket på 2,2 procent. Det finns förbättringsdelar i ersättning för Ob-ersättning mm, inom det s k pluspaketet.

Vår avsikt var att trycka ner paustangenten i RALS-förhandlingarna och istället fokusera på hur vi ska uppvärdera polisyrket och dessutom få arbetsgivaren att visa att de verkligen menar detta. Vi anser att arbetsgivaren hade en jätte möjlighet att göra detta redan förra året då vi hade ett överskott på ca 700 miljoner kr. Arbetsgivaren hade då en möjlighet att t.ex. flytta upp våra 6-åringar till 28 000 kr utanför RALS förhandlingarna vilket hade varit en tydlig signal om uppvärderingen.

Med allt detta att förhålla oss till började vi förankringsprocessen i vår region. Efter information rekommenderade samtliga våra underorganisationer styrelsen i Förbundsregion Stockholm att säga nej till budet, om det inte gick att pausa RALS-förhandlingarna. Detta skedde sedermera vid ett nationellt avtalsråd den 27 januari, då vi tillsammans med Förbundsregionstyrelsen

för Nationella avdelningarna, sa NEJ till budet. Rikspolisens lade ner sin röst, med anledning av att Säkerhetspolisen är en egen myndighet. Övriga Förbundsregionerna sa ja till budet, även om alla styrelse inte var eniga. Detta innebar att en bred majoritet av Förbundsregionerna accepterat arbetsgivarens slutbud, vilket i sin tur ledde till att Förbundsstyrelsen antog budet. Förbundsstyrelsen var dock inte enig utan Stefan Eklund och Emma Cronberg från Förbundsregion Stockholm reserverade sig mot beslutet.

REGIONALA FÖRHANDLINGARNA

Med anledning av att vi vill vara en ansvarstagande part och respektera det demokratiska beslut som fattats av Förbundsstyrelsen, så började vi förbereda oss inför förhandlingarna i vår egen Polisregion. Arbetsgivaren i Stockholm hade också samma tankegångar och bjöd in oss till diskussioner rörande avtalet vi nu hade att förhålla oss till.

Vid mötet diskuterades hur vi skulle kunna hitta en smakfull lösning som vi som parter skulle kunna stå bakom och redan vid detta möte kunde vi skönja en samsyn i vissa frågor.

Efter antal förhandlingsträffar som fördes i god ton mellan parterna kunde vi hitta en överenskommelse om hur RALS-pengarna skulle fördelas. Vi fick en enighet med arbetsgivaren i många frågor rörande lönesättning i vår region, men det är klart i vissa frågor står vi en bit ifrån varandra. Vi är trots det nöjda med uppgörelsen ut efter de förutsättningar som vi hade.

Ör polislönelyft fortsätter

Nu återstår för arbetsgivaren och de fackliga på lokal/lokal nivå att pengarna fördelas ut efter de principer vi kommit överens om enligt nedan.

(Mer detaljerat om grupperna i parternas info på Blåljus.nu):

Grupp 1: Anställd som polisassistent 2009 – 2015
Lönespann 600 - 800 kr./månad

Grupp 2: Mer än sex års tjänstgöring med en lön understigande 28 000 kr./månad (sexårssatsningen)
Lönespann, lägst 28 000 kr./månad

Grupp 3: Anställd 2008 eller tidigare med en lön i intervallet 28 000 – 33 999 kr./månad
Lönespann 1 000 – 1 500 kr./månad

Grupp 4: Anställd 2008 eller tidigare med en lön i intervallet 34 000 – 37 999 kr./månad
Lönespann 750 kr – 1 050 kr./månad

Grupp 5: Anställd 2008 eller tidigare med en lön i intervallet 38 000 – 39 999 kr./månad
Lönespann 500 – 1 000 kr./månad

Grupp 6: Anställd 2008 eller tidigare med en lön om lägst 40 000 kr./månad
Lönespann 200 – 1 000 kr./månad:

Grupp 7: Chef och arbetsledare med en lön om lägst 38 000 kr./månad
Lönespann 500 – 1 000 kr./månad:

Grupp 8: Medarbetare som hanteras i särskild ordning
I denna grupp ingår de medarbetare som av någon anledning hanteras i särskild ordning.

Det finns flera skäl till att medarbetare kan hanteras i särskild ordning. De fyra nedan nämnda grupperna är exempel på vilka medarbetare som kan hanteras i särskild ordning. Denna lista är dock inte uttömmande, det kan alltså finnas fler medarbetare som hanteras i särskild ordning utan att de omnämns i exemplen nedan.

Sektionschefer

Lokalpolisområdescheferna samt polisområdes- och enhetscheferna ingår i den s.k. chefskretsen och deras löner sätts i enlighet med processen som anges i Chefsavtal och inte i enlighet med RALS. De regionala parterna är överens om att ha en översyn av revisionen även för sektionscheferna.

Medarbetare som fått ny högre lön efter den 30 september 2016

De regionala parterna är överens om att de medarbetare som fått ny högre lön efter den 30 september 2016 ska hanteras i särskild ordning.

Medarbetare som slutat i Polismyndigheten i perioden 1 oktober 2016 – 15 mars 2017

Parterna är även överens om att de medarbetare som lämnat myndigheten i perioden 1 oktober 2016 – 15 mars 2017 ska hanteras i särskild ordning.

Principen är att de medarbetare som avgått med pension lönesätts med schabloner och att de som lämnat myndigheten av andra skäl inte får något utfall i revisionen om inte skäl talar för något annat.

Särskilda skäl

Inom varje grupp, med undantag för de som hanteras i särskild ordning (grupp 8), finns det en angiven lönenivå eller löneökningssnivå som varje enskild medarbetare ska uppnå. Detta gäller dock inte om det finns särskilda skäl. Ett sådant särskilt skäl är om en medarbetare inte uppfyller lönekriterierna.

För att de regionala parterna ska godkänna ett undantag från angiven lönenivå/löneökningssnivå på denna grund är en förutsättning att arbetsgivaren för medarbetaren har påvisat de brister i lönekriterierna som arbetsgivaren anser att medarbetaren uppvisar. Arbetsgivarens bedömning ska alltså inte komma som en överraskning för medarbetaren.

Det kan även finnas andra särskilda skäl som motiverar att en medarbetare läggs under den angivna lönenivån eller utanför de angivna löneökningssnivåerna.

Uppvärderingen av Sveriges poliser

Hur ska vi nu lyckas med att effektivisera det som principöverenskommelsen innebär att uppvärdera polisyrket. Ett sätt är arbetet som pågår rörande BESTA-kodningen, där vi är överens om att polisen i många fall är för lågt kodad i den s.k. BESTA-strängen.

Parterna på nationell nivå har nu slutfört arbetet med att ta fram en nationellt ensad systematik för lönesättning vid byte av funktion.

Arbetet som kvarstår är dels att parterna ska analysera lönebilderna i respektive funktionsgrupp och sedan försöka komma överens om hur en önskvärd lönebild för varje funktionsgrupp bör se ut.

Det är detta arbete som ska ligga till grund för uppvärderingen av svensk polis. Avgörande är att parterna ska kunna komma överens om skäliga lönebilder i förhållande till staten i övrigt och inte minst hur detta ska finansieras. Arbetet ska vara slutfört senast den 30 juni 2017.

För att det ska bli en verklighet måste arbetsgivaren skjuta till de budgetmedel som krävs. Efter den mycket tragiska händelsen på Drottninggatan den 7 april verkar det som de flesta politiska partier är enade om att Sveriges poliser går att lita på.

Exempelvis Socialdemokraterna, som ibland låtit oresonliga, beskriver nu ett utrymme på åtta miljarder kronor fram till 2024, men börjar med att anslå 700 friska miljoner redan i vårbudgeten 2017. Även exempelvis Vänsterpartiet har öppnat upp för fler poliser och bättre anställningsvillkor.

Visst skulle vi behövt de pengarna i löneförhandlingarna, men bättre sent än aldrig, det kommer nya lönepotter...

Vi skyndar till de platser andra flyr ifrån med risk för våra egna liv. Detta måste värderas även vid lönesättningen.

Mycket är ett kall och vi gör det för vi vill göra skillnad, men vi behöver bättre anställningsvillkor och en rimlig lön. Det inser nu snart sagt alla politiker.

Inte oss emot att öka antalet polisanställda med 10 000, där flertalet ska vara poliser. Men börja med att värdera de poliser ni har idag. Ju fler som stannar kvar i yrket, ju färre nya behöver rekryteras. Och erfarenheterna från befintliga poliser till alla nya som behövs, kräver också att tillräckligt många väljer att stanna kvar.

Förhandlingsansvariga i Förbundsregion Stockholm

Andreas Strand och Kjell Ahlin

Polisen - privata arb

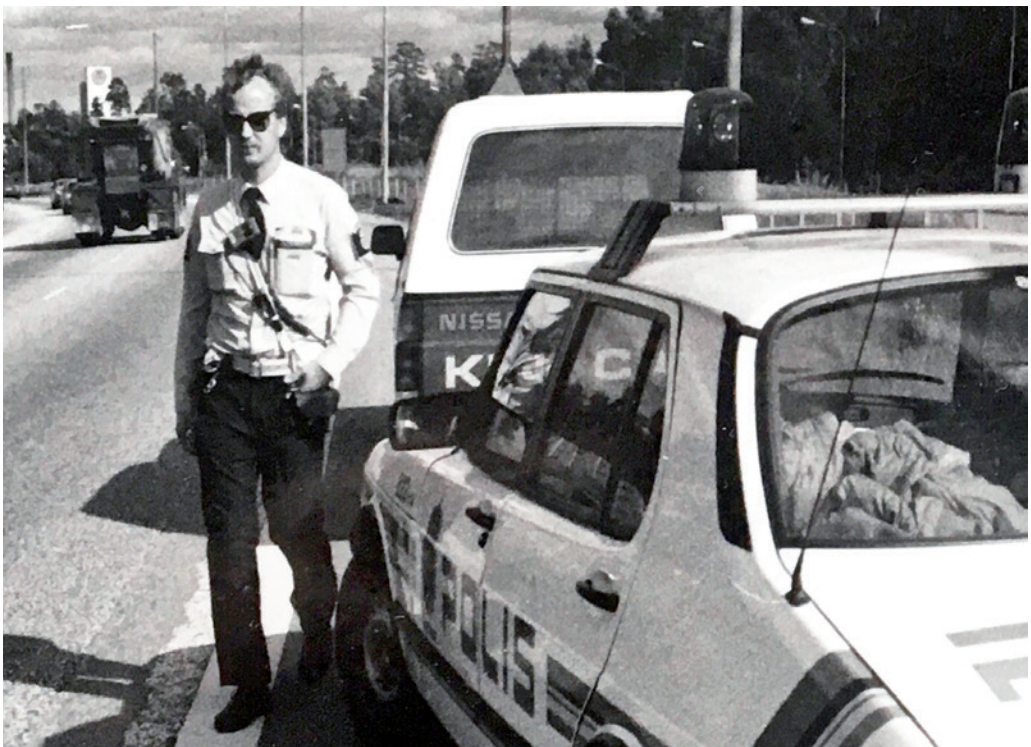
Våren 2015 bestämde jag mig för något som betytt en hel del för mig i dagsläget. Jag beslutade att säga upp mig från Polisen! Beslutet föregicks av grubblanden och funderingar under ett antal år, utifrån perspektivet personlig utveckling men även mycket om mod, att våga.

Min resa inom polisen, som hade pågått i 29 år, var en resa där jag trivts och fått vara med om otroliga händelser. Spännande och utvecklande arbete men även sådant som påverkat mig negativt.

När jag reflekterar över min tid inom polisen och ska ta ut några viktiga faktorer som påverkat min trivsel och utveckling så blir en av de viktigaste faktorerna ledarskapet.

Att ha en chef som har mod att tillåta sina medarbetare att agera utanför egen kompetensram, få förtroende och ett ärligt intresse i det man som medarbetare representerar. Mitt privilegium har varit och är, att jag mestadels haft sådana chefer. Om jag ska nämna några så känns Leif Oscarson som arbetade i det som då hette Södertörn och Margareta Linderöth på "gamla" Länskrim i Stockholm, som självklara. Det är egentligen Margaretas "fel" eller förtjänst att jag till slut vågade att säga upp mig. I ett utvecklingssamtal med henne argumenterade jag för att jag inte riktigt trodde på iden med polisens chefsutvecklingsprogram. Kunde det vara det bästa för verksamheten att alla chefer stöptes i samma form, det direkta, indirekta och strategiska ledarskapen?

Jag efterlyste andra perspektiv/synsätt och menade att det skulle vara bra för vår verksamhet. Mitt förslag att utveckla mig som chef var att jag skulle kopplas mot en mentor inom det privata näringslivet. Margareta köpte tanken och vi skrev ett utvecklingsavtal med mentorn. Han var styrelseordförande i både stora och mindre bolag men hade också VD-funktioner i några bolag. Vi träffades och diskuterade chefs- och ledarfrågor, både mjuka och hårda sådana. Jag deltog i styrelsemöten och fick se och uppleva skillnader med våra ledningsmöten. Jag deltog även i några utbildningar riktade mot personer i styrelsearbete.

En inte fullt lika erfaren Gunnar på 1980-talet

Under tiden med min mentor fick jag ett uppdrag att skriva en affärsplan som vi sedan diskuterade kring. Arbetet med affärsplanen gjorde att jag började fundera på privata alternativ. Eller rent av starta eget.

Men att starta bolag och säga upp mig var inte aktuellt vid det tillfället. Jag trivdes alldeles för bra inom polisen och fegheten att ge sig ut på okända vatten var för stor.

När sedan reformen kom, då alla chefer skulle tillsättas på de nya funktionerna, var jag själv 52 år och tillfrågades av ledningen på ett säkerhetsföretag om jag var intresserad av att börja hos dem. Då kände jag att det var dags att ta steget. Bolaget affärsidé var snarlik den affärsplan jag skrivit tidigare så betänketiden inte blev särskilt lång. Jag trivdes inom polisen och hade sökt några tjänster i det nya. Men lusten att testa var tillräckligt stark för att jag skulle säga upp mig. Tjänstledighet var inget alternativ för mig, framförallt inte ur ett känslomässigt perspektiv.

"Jag var inte där för att känna om vattnet var varmt, utan för att bada!". När jag sa upp mig och lämnade polisen så gjorde jag det för gott. Jo tjena...

11 månader i det privata blev det innan jag kom tillbaka till polisen. 11 månader av arbete ur ett nytt perspektiv. Kul och intressant att vara med och bygga och driva ett företag. Med olika uppdrag, nationella, internationella problemställningar, uppdrag åt stora koncerner samt för enskilda familjer. Därpå en järnkoll av tiden som sen skulle faktureras. Veckovisa uppföljningar. Det finns en hel del där Polismyndigheten har att lära av. Samtidigt som det inte var "jag."

Under de 11 månaderna jag satt "på läktaren" och såg hur reformen sjösattes och de diskussioner som följdes runt den var min uppfattning, trots allt, att den var nödvändig för att på riktigt bryta en negativ polistrend. Sen är det några saker som jag inte förstår i genomförandet. Det var bland annat det så kallade nyläge 1, med tillfälliga mappningar som skapade en riktig turbulens. Jag missade eller missförstod förklaringar runt detta. Men för mig föreföll det obegripligt.

Även valet att frångå en långtgående tradition med samverkansöverenskommelser mellan arbetsgivare och fackliga organisationer i genomförande och chefsrekryteringar var och är för mig stora frågetecken.

Arbetslivet tur och retur

Trots allt bestämde jag mig för att säga upp mig från säkerhetsföretaget. Anledningen var att jag inte hade samma uppfattning om ledarskap och legitimitet som företagsledningen. Min plan var att starta ett eget företag. Två olika finansiärer var villiga att satsa kapital.

I samband med planeringen fick jag en fråga från Polismyndigheten, region Stockholm om jag var intresserad av att diskutera en återanställning.. Vi träffades och den konkreta frågan var om jag ville komma tillbaka och samordna något som kallades Initiativ *Mareld*. Jag hade följt en del skrivelser på sociala medier och även sett Ulf Johanssons utspel om att förstärka de särskilt prioriterade områdena. **Jag fick två veckor på mig att fundera.**

Under de två veckorna läste jag in mig på en uppdraget och träffade personer som kunde vägleda mig i frågan. Vid en samlad bedömning, de politiska inriktningarna och den strategiska uppfattningen kring de särskilt prioriterade områdena, kände jag en möjlighet att få vara med och påverka på riktigt.

Jag tackade ja till erbjudandet och blev polis igen. Känslan att gå in i polishuset igen med eget passerkort är svår att beskriva. Det var lite som att komma hem igen.

Det vi gör inom polisen gör vi på djupet. Även om vi inte räcker till överallt, gör vi i de flesta fall vårt bästa kopplat till vårt samhällsuppdrag. Även om vi gjorde bra saker på säkerhetsföretaget blev det på något sätt att bara skrapa på ytan, så länge det fanns någon som betalade, lite förenklat.

Jag är positiv och hoppfull inför framtidens polis. Det finns utmaningar och förbättringsområden. Men min känsla från de nio månader jag varit tillbaka är ändå att vi går åt rätt håll. Det som på något sätt har saknats och kanske saknas är att få uthållighet i det goda arbetet som görs i vår myndighet.

Tänk kugghjul som snurrar ordentligt på olika håll i verksamheten som behöver kugga ihop, för att få ut effekt. Anledningarna till att de inte kuggar ihop kan vara många, ny verksamhet, otydlig samordning/ledning eller okunskap. Vi har en del arbete att tillsammans hitta former för det.

Ett annat slags hetluft

Om jag återvänder till det som jag började prata om, ledarskap är min uppfattning att om vi ska utveckla vår verksamhet och hålla en god arbetsmiljö, är det fokus på första linjen och första linjens chefer som gäller. Det är bland annat en stor utmaning att få våra arbetskamrater att orka, kunna och vilja vara kvar i våra särskilt prioriterade områden. Centralt i detta är en närvarande chef. I denna del tror jag att man inte tänkt ända fram när det gäller det s.k. sexvåningshuset. Det behövs en nivå till med verksamhets och arbetsmiljöansvar mellan en del sektion/lokalpolisområdeschefer och gruppchefer. Min uppfattning är att många av dessa idag har ett omöjligt uppdrag.

För att knyta ihop resonemanget men även återgå till det inledande stycket känner jag att jag haft en privilegierad polisiär resa med många duktiga medarbetare och mestadels närvarande, inspirerande och genuint intresserade chefer. Det har även haft ett pris med arbetet mot grov brottslighet i stora insatser och ärenden. Arbetskamrater och åklagare som på olika sätt tagit stryk i den arbetsbelastning som blivit och blir i stora ärenden. Familjer, min och andras som fått sämre och beskuren livskvalitet på grund av hotbilder och säkerhetsarrangemang som följt på dem. Det gäller att ha en bra plan och göra kloka vägval för att minska trycket på enskilda poliser och åklagare. -Vi måste ta hand om varandra.

Gunnar Appelgren

Semesterplanen!

I förra numret av tidningen POLISEN berörde vi sommarsemestern och den väl behövliga ledighet som ni därute verkligen är förtjänta av. Jag tänkte fortsätta lite i samma anda för vi håller just nu på med att fastställa semesterplanen för sommaren 2017. Vad vi hittills har erfärut av så verkar det som allt gått enligt plan. Det kommer alltid att vara medarbetare som inte får den semester som de önskat och alla kanske inte heller får hela sin huvudsemester under veckorna 25–34, även om det är parternas intentioner. Men är det så att verksamheten inte medger detta så ska semestern förläggas under hela semesterperioden juni till augusti.

Vi hoppas självklart att så många som möjligt får den semester de önskar. Detta kräver att vi visar lite solidaritet och förståelse för varandra och kanske tittar på utfallet av semesterledigheten förra året. Alla kan ju inta vara lediga de två sista veckorna i juli och de två första i augusti.

Semesterplaneringen är något vi ska göra tillsammans med våra arbetskamrater och vår arbetsgivare för att få en så bra semesterplanering som möjligt.

Det vi också måste beakta är arbetsmiljön för de som arbetar. Här krävs att vi har en bra lägsta bemanning och att vi kan svara upp för vår egen säkerhet men även uppdragsgivarens (allmänhetens) krav på oss. Vi vet att de flesta av er gör just detta och faktiskt försöker lösa alla dessa saker för att vi ska få en bra semesterplanering och också svara upp mot arbetsmiljön och medborgarnas krav.

Är det nu som så att politikernas/arbetsgivarens krav är något annat, så kan de ju alltid erbjuda de som är i kärnverksamheten ersättning för att förlägga några semesterveckor utanför perioden juni-augusti. Även om vi tror att alla behöver en längre ledighet under den ljusa tiden i Sverige.

Nu håller vi tummarna för att det blir bra och inget oförutsett händer under sommaren.

Kjell Ahlin

Polisarbete som ställer höga

Kvällspass med Christian Frödén och Mikael Lins. Med på utsättningen är också tre poliser från narkotikaspan Norrmalm. Under helgen hade man tagit in några afghanska killar med rökheroin. Passet skulle därför starta vid Strömparterren. "Toaletterna används bara av turister eller för att röka på", förklarar Mikael. Utsättning klar och Christian får "kryp i benen". Alltså dags att bege sig ut. Vi tar plats i civilbilarna och rullar ut i vårsolen.

Varför pass med just Christian och Mikael? Kanske för att det är två motpolar som ändå lyckats finna synergien i varandra. Kanske för att de jobbar med något som är ett växande samhällsproblem. Kanske för att Christians bakgrund är det perfekta exemplet på obetalt värde, eller kanske är det alla de sakerna tillsammans som utgör motivet till varför jag nu ska följa dem detta kvällspass och sedan söka samla mina intryck till en artikel.

Christian

Christian jobbade tidigare som musik- och engelskalärare på högstadiet. Yrkesvalet kom sig av hans engagemang i ungdomar. Samma engagemang ledde även till nästa yrkesval, att bli polis. Christian examinerades från polishögskolan i december 2010, då 38 år gammal.

På den tiden präglades ungdomsproblematiken ännu inte av ensamkommande ungdomar utan istället var det "Emokids" som hängde på plattan.

Ofta tog poliserna en polisbuss till City med flera kollegor. Då valde Christian att kliva av vid centralen och tog egna initiativ till kontakt med vilsna ungdomar.

Han upplevde att efterhand som äldre erfarna poliser ersattes av yngre så hårdnade jargongen mellan kollegorna. En jargong som Christian inte riktigt kände igen sig i och inte heller ville medverka till. Många ansåg att det arbete som Christian bedrev hörde till socialtjänsten och fick höra vissa glåpord och opassande skämt därefter. Tankarna på om yrkesvalet varit rätt började infinna sig. Christian kände ett behov av att hålla balans i sina värderingar, eller som han uttryckte det "sundheten i huvudet", vilket hösten 2012 ledde till att han återupptog undervisningen på deltid igen och fortsatte med det under de kommande två åren.

Toaletterna

Vi ställer bilen på bron och fortsätter till fots ner på terrassen. Ett tiotal "vanliga kids" sitter i vårsolen på gräset. Inget misstänkt där. Vi fortsätter därför till toaletterna och Christian öppnar en av dörrarna för en närmre inspektion. Att aktivitet pågått är tydligt, visar Christian genom att peka på rester av aluminiumfolie i toaletten. "Folien används så man kan hetta upp heroinet och röka det", förklarar Christian. Då platsen är tom beslutas att en av narkotikaspanarna kvarstannar för att hålla toaletterna under uppsikt medan vi fortsätter in mot city för att kolla upp ett par andra platser som Christian och Mikael brukar försöka hålla koll på.

Tillbaka i bilen hinner vi inte mer än 500m förrän anrop kommer om misstänkt aktivitet i en hiss vid Strömparterren. Det var där vi nyss var. Vi vänder, ställer bilen igen, försöker trycka upp hissen, men den är blockerad där nere. Vi tar oss därför snabbt ner för trapporna.

Där nere överraskar vi fyra ungdomar i åldrar från bedömt 15 till 25. Visitation vidtar. Två av killarna verkar drogpåverkade. Vi hittar också hasch och Tramadol (en receptbelagd opiat i tablettform). Beslut fattas att omhänderta de två påverkade varpå narkotikaspan tar den ene och vi den andre. Färden går nu mot Södermalm.

Christian forts.

Under början av 2014 accelererade problematiken med ensamkommande ungdomar. En eskalering som också innebar en hög arbetsbelastning för Christian, så hög att han var på väg att bränna ut sig. Tack vare en ny närpolischef, Tobias Lövström hamnade Christian aldrig i den berömda väggen.

a krav värderas lågt

Tobias pratade med Christian och bekräftade hans insats och såg hans idoga arbete samtidigt som han också satte tydliga gränser. Tobias ansåg att Christian skulle få en kollega för att jobba mer strukturerat med ensamkommande flyktbarn. Fenomenet med att arbeta med ensamkommande flyktbarn var nytt och Christian var pionjär där han hela tiden utvecklade metoderna. Att han nu skulle få en kollega var något han hade blandade känslor för men också insåg att han behövde.

Så i mars 2014 kom Mikael Lins, en polis som skulle bli en nära vän och kollega till Christian i flera år.

Förhör

Christians och Mikaelns bemötande är lugnt och professionellt. Det här är inte första gången de plockar in en narkotikapåverkad 16-åring, tyvärr. Just den här 16-åringen kallar jag Hazan men heter något annat egentligen. Han kom från Iran till Sverige för 16 månader sedan. Då tillsammans med sin 14-åriga kusin. De har dock sedan dess blivit separerade och Hazan bor nu i ett familjehem i Nacka. Jag märker under samtalet att han verkar ha svår ångest över vad som hänt, och ju mer vi pratar desto mer förstår jag varför. Hazan pratar, trots den korta tiden här, riktigt hygglig svenska.

Det kommer sig tydligen av att han måste prata svenska i familjehemmet. För att det är viktigt. Det har pappan i hemmet förklarat. Och han borde ju veta, för själv kom han till Sverige för lite mer än 25 år sedan. Han verkar engagerad i Hazan och Hazan verkar inse att han svikit ett stort förtroende. Därav ångest. Hazan berättar om att han går i skola och får stöttning med att träna fotboll två dagar i veckan. Vad ska nu pappan säga? Ja, undrar jag, vad ska han säga? Men mer undrar jag ju förstås varför. Varför en ensamkommande kille som ändå verkat hamnat ganska rätt blir inplockad med 0,4 gram hasch som han köpt för en femtilapp i Rinkeby och en tablett Tramadol som den sista i en karta. Jag frågar förstås. Men svaren kommer inte så enkelt. De är inte heller helt enkla. Men till del handlar det nog ändå om depressioner. Återkommande sådana. Som familjehemmet och skolan var medvetna om. Som skulle rendera besök hos kurator. Men som ännu inte gjort det.

Nästa steg är att försöka få tag på den gode mannen. Telefonsamtalen tas, trots den fortfarande tidiga timmen, emot av ett svårtytt mobilsvar. Mikael berättar att det tyvärr inte alltid är de mest

engagerade som blir gode män. Pappan i familjehemmet svarar dock. Istället för att avsluta dagens tjänsteresa till Norge med hemfärd kommer han istället raka spåret från Arlanda för att hämta Hazan. Hazans ångest känns nästan i mig nu men kanske mer på ett positivt sätt. Hazan har någon som verkligen ser, hör och bekräftar honom. Reaktionen från familjepappan är sund och troligen densamma som från vilken omhändertagande och orolig förälder som helst.

Ett snabbtest på Hazans urin visar positivt utslag på THC. Passet närmare sitt slut, avrapporteringen tar sin tid trots att Christian och Mikael utvecklat ett nätverk med andra myndigheter där bland annat socialtjänsten jobbar tätt ihop med poliserna.

Christian kommenterar kvällspasset med en lättnad över att matrasten hann tas innan arbetstiden tagit slut.

Offer och förövare i samma kropp

Att arbeta med ensamkommande ungdomar är inte helt enkelt. Det handlar ofta om barn som många gånger tvingats till ett liv på gatan. Ibland är de väldigt små, 7-8 år. Något har drabbat föräldrarna så att det inte längre kan försörja familjen i hemlandet och då får pojkarna i uppgift att dra sitt strå till stacken.

Barnen riskerar sina liv när de beger sig till gatorna i Europa. Att exempelvis ta sig över gränser under lastbilar kan i bästa fall bara ger brännskador i värsta fall leda till döden. För att döva hunger och separationsångest börjar barnen med droger. Drogerna är inte gratis och det leder till många former av kriminalitet och även misstänkt människohandel.

I en svensk pedofilhärva som nystades upp för bara några månader sedan, hade 7-9 förövare långtgående planer på att kidnappa ett ensamkommande barn eftersom "ingen skulle sakna det".

Christian påtalade även att det är extremt viktigt med att åldersbedöma de barn som kommer in i Sverige så att de får vara ifred från vuxna flyktningar på boenden. Dessvärre finns fler fall av våldtäkter där vuxna förgriper sig på barn. Gärningsmännen kan vara 30 år men hävdar att de är under 18 år och av den anledningen hamnat tillsammans med barnen. Här måste samhället agera och ta ett ansvar, inte minst utifrån ett barnperspektiv. Det finns modern teknik som fastställer ålder, bland annat genom att röntga tänder samt knäled.

Christian Frödén

Två poliser utökas till en grupp

Nyligen beslutades att arbetet som Christian så förtjänstfullt startat ska utvecklas och fler poliser ska arbeta med problematiken. Rent organisatoriskt flyttades Christian och Mikael 1 september 2015 till gränspoliserna då arbetet sträckte sig över flera polisområden. Detta innebär fler positiva fördelar då de hamnade under gränspolisens dåvarande polisområdeschef, Patrik Ungsätters vingar. Patrik upplevdes som en chef som vågade fatta de, ibland lite svårare besluten. Bland annat kunde Christian och Mikael driva en kampanj som påvisade behovet av gruppen. Att i snitt begås exempelvis över 60 procent av alla tillgreppsbrott av ensamkommande barn i centrala delarna av Stockholm. Under senare tid har också åldern stigit hos gärningsmännen och därmed brottets grovhet. Denna brottslighet måste beivras.

Obetalt värde

När Christian började som lärare tjänade han 28.000:-/månad, när han slutade som lärare hade han 35.000.

Christian blev även under februari månad 2017 erbjuden två lärarjobb med en ingångslön om 38.000 respektive 40.000 kronor i månaden.

Trots detta väljer Christian att arbeta kvar som polis med 25.100 kronor i månaden. Han anser att det är viktigt för honom att beröra på djupet för människor som är så extremt utsatta.

Det Christian genom sin bakgrund, erfarenhet och stora engagemang tillför är av stort värde för samhället. Ett värde som riskerar att gå förlorat om inte samhället börjar betala för det. Det ska betalas av Polismyndigheten i form av en lön som motsvarar kraven i arbetet. Så länge det inte görs är Christians, Mikaelns och alla andra kompetenta och engagerade polisers värde fortfarande otillräckligt betalt.

En väldokumenterad beskrivning av Christians och Mikaelns arbete kan läsas i författarinnan Katia Wagners bok "Pojkarna och de ensamma poliserna". En bok jag varmt rekommenderar för alla.

Therése Johansson

POLISEN

13

Polis anses ej kränkt p

Svea Hovrätt, rättvisans högborg på Domstolens dag 8 juni 2014

Solna Tingsrätt gör skillnad på var poliser arbetar. På något annat sätt kan knappast domen B2185-15 tolkas. Tidigare har Brottsoffermyndigheten och olika domstolar haft bilden av poliser som en slags stålmän som tål ungefär vad som helst. Där har dock en förbättring av synen på människan i uniformen kunnat märkas, som vi uppfattat det.

I domen B2185-15 som avkunnades den 23 december 2016, resonerar tingsrätten över en händelse som utspelade sig 2014-04-24. En man, med uppgiven födelsetid 1996, vid tillfället 18 år, blev dömd till tre månaders fängelse för nedanstående brott tillsammans med ett antal andra senare begångna brott, som narkotikabrott, trafikbrott och våldsam motstånd.

Vid den aktuella händelsen den 24 april 2014 blev en polispatrull beordrad att kontrollera en bil, som fanns i ett parkeringsgarage i Tensta. De parkerade polisbussen utanför och skulle gå in i garaget. När de närmade sig en trapp blev de attackerade av en grupp unga män. Poliserna tvingades retirera upp i trapphuset. Gärningsmännen var maskerade och kastade stenar och flaskor mot poliserna och polisbussen. De kastade ett 10-tal stenar och både stenar och flaskor var nära att träffa poliserna.

En kollega filmade det hela, och den åtalade syns på filmerna. Enligt domen är det även bevisat att den åtalade uppmanat sina kamrater att hämta mer föremål att kasta.

Men nu kommer det intressanta: Poliserna begärde skadestånd, på 5000:- vardera för att de blivit utsatta för de brotliga angreppen och sänat träffats av de kastade hårda föremålen, vilket så klart kunnat medföra risk för liv eller kroppsskada. Men Tingsrätten vill inte ge poliserna något skadestånd med en nyskapande formulering. Så här skriver Tingsrätten i domen om varför poliserna i detta fall inte får skadestånd:

"I målet har framkommit att sådana här angrepp mot poliser förekommer relativt ofta i Tensta. Mot denna bakgrund bör XX och YY varit mentalt förberedda för det som hände och ska inte tillerkännas särskild ersättning för den kränkning de utsatts för. De enskilda anspråken lämnas utan bifall."

Tidningen POLISEN finner resonemanget utomordentligt intressant. Låt säga att övergrepp mot kvinnor skulle vara särskilt vanliga på en ort. Eller en viss festival. Skulle en kvinna som då blivit utsatt för ett brottsligt övergrepp inte ha rätt till skadestånd på den grunden? Exemplet kan förefalla extremt, men poliser är lika mycket människor som kvinnor eller vilka andra människor som helst. Och kanske borde även statens tjänstemän vara skyddsvärda...

En annan intressant fråga är vilka kriterier som domstolen använder för att fastställa vilka orter som poliser kan utsättas för våld "relativt ofta". Hur är det i Skogås? Brandbergen? Lomma? Eller Möllvången i centrala Malmö?

Tanken svindlar. Och om en polis blir utsatt för vapenhot i Karesuando, skall polisen vara mentalt förberedd för det på grund av att vapen är relativt vanliga på den orten... (retorisk fråga)

Domstolen skriver även om vad som gjorde att påföljden fängelse valdes. Man hade kunnat hoppas på att den grova attacken på poliserna gjorde att det blev fängelsestraff, om än ett kort sådant.

Men när man läser domen blir man besviken även där:

"Gärningsmannen, som nu fyllt 20 år, är tidigare dömd vid flera tillfällen till ungdomsvård med ungdomstjänst respektive till skyddstillsyn. Under åren 2014 –2016 har sådana påföljder för GM undanröjts vid tre tillfällen. De brott GM nu befunnits skyldig till, särskilt de grova trafikbrotten, är av sådan art att det trots GM ålder föreligger särskilda skäl att nu döma GM till fängelse. Med beaktande av GM ålder och då det beträffande flera av brotten förflutit osedvanligt lång tid sedan brotten begicks bestämmer tingsrätten fängelsestraffets längd till tre månader."

(Vi har bytt ut GM namn mot GM.)

Det var alltså inte det livsfarliga angreppet mot poliserna som ledde till att det blev fängelse, utan att GM kört grovt vårdslöst i trafiken (bl a krockat med en polisbil och kört 150 km/h på en trettiosträcka och återfallit i brott...) Av domen framkommer även att gärningsmannen saknar inkomster, vilket gör att han inte behöver betala analyskostnader vid narkotikabrotten eller sina advokat-kostnader, som uppgick till 78 693:-.

Det förekommer bland poliser ibland en uppgivenhet. Det upplevs som att rättsamhället inte tar angrepp på poliserna på fullt allvar. Undra på det. Kanske borde poliserna glädjas åt att staten ser till att advokaten går skadeslös.

Rikspolischefen har noterat domen: "Om våra kollegor utsätts för uppenbara brott och inte är berättigade till skadestånd för kränkningen är det fel på systemet och då måste det åtgärdas. Jag avser att föra samtal med berörda statsråd om detta."

g a orten eller våldet...

Polisförbundet håller ständig koll på hur polisernas rättigheter tas tillvara av rättssystemet. Tidigare förekom det regelbundet att av tingsrätten utdömda skadestånd sedan prutas eller ströks av brottsoffermyndigheten. Tack vare den juridiska expertis som Polisförbundet har och den påverkan som förbundet driver, har vi sett en bättring på den fronten. Men i de allmänna domstolarna finns det en bit kvar, uppenbarligen.

Tidningen Vi i Tensta har intervjuat Polisförbundets första vice ordförande Anna Dennis Nellberg, som säger till tidningen att det här är ett steg i helt fel riktning i förhållande till problematiken med våld mot blåjuspersonal.

– Man saknar ju ord. Det här är fullständigt oacceptabelt, säger Anna Nellberg-Dennis, till tidningen. Det måste ju finnas poliser på plats i Tensta, och andra särskilt utsatta områden, det kräver uthållighet hos polisen. Men domen antyder att poliser i liknande områden skulle tvingas vara beredda på våldsamma attacker. Vem stannar kvar på en sådan arbetsplats, frågar hon sig.

Även Mårten Schultz kommenterar rättsläget för tidningen:

– **Det är ingen tokig dom utifrån rättsläget. Men rättsläget är enligt min mening orimligt, säger han.**

Vissa yrkesgrupper, till exempel poliser, anses ha större beredskap för att tåla angrepp. Därför har de inte rätt till kränkingsersättning i samma utsträckning som andra. Schultz menar att det är lagen man bör ändra på, och att det sker via påverkan på politiker.

Svea Hovrätt har med ändring av en tingsrättsdom bestämt att en kvinnlig polis som tjänstgör i Rinkeby inte har rätt till skadestånd sedan hon fått ett slag i ansiktet av en gripen man. Händelsen inträffade i Vällingby, så denna gång var det inte orten som gjorde att hovrätten bedömde att skadestånd inte skulle betalas ut.

SVT berättar att Caroline och två av hennes kollegor kallades till Vällingby till en nöjeslokal där ett 40-tal personer slogs med tillhyggen. Två olika grupperingar hade rykt ihop. Caroline tog hand om den mest utå-

tagerande mannen och tryckte upp honom mot en vägg, för att stoppa bråket. Mannen gör motstånd och försöker ta sig loss. Det gör att Caroline tvingas släppa honom med ena handen och ta till sin batong och slå för att få honom att lugna sig.

Då passade mannen på att slå ett hårt knytnävsslag i ansiktet på Caroline. Dessutom skallade han hennes kollega.

Mannen dömdes i tingsrätten till samhällstjänst (!!!) och 5000:- i skadestånd till Caroline... En ganska typisk dom.

Mannen hade dessutom den goda smaken att snabbt betala det ådömda skadeståndet. Men därefter överklagade han domen, och i Svea Hovrätt blev det andra bullar. Så här skriver Hovrätten i sin dom om skadeståndskravet:

”Knytnävsslaget mot Carolina har utdelats i ett skede där hon tryckt upp XX mot en vägg och slagit honom med sin batong. Gärningen har alltså skett under ett ingripande där Carolina har tillgripit våld mot XX. I denna situation måste Carolina ha haft en mental beredskap inför att mötas av fysiskt motstånd. Med beaktande av detta anser hovrätten att XX angrepp mot Carolina inte har utgjort en sådan allvarlig kränkning av hennes personliga integritet som krävs för att kränkingsersättning ska utgå.”

Även om vi reagerade på Solna Tingsrätts skrivning att det var mindre kränkande att få sten kastade mot sig i Tensta, menar vi att Svea Hovrätten onekligen gått ytterligare ett steg längre från i vart fall polisers rättsmedvetande.

Poliser använder inte våld för nöjes skull. Vi gör det å statens vägnar. När vi då utför vårt arbete i enlighet med det uppdrag vi fått, till den usla lön staten anser att vi är värda, skulle det enligt hovrättens dom innebära en rätt för våldsmän att använda våld utan att bli ådömda skadestånd. Man tar sig för pannan. Hur jurister kan resonera på detta sätt gång på gång, förklaras sannolikt med att de själva sällan blir utsatta för våld eller kränkningar när de dömer. Möjligen för att de sällan dömer särskilt hårt...

Nu återstår för Carolina att betala tillbaka skadeståndet till gärningsmannen. Det känns så klart uruselt, och Carolina berättar för SVT om sina känslor: –Jag blir arg och besviken över hovrätten värderar oss så lågt. Det känns som att gränserna suddas ut och att man kan bruka ännu mer våld mot oss poliser. Jag har valt ett utsatt yrke men det ska aldrig vara ok att bli slagen. Jag tyckte att vi har en dålig uppbackning från rättsapparaten. Våldet mot blåjuspersonal normaliseras... Det här är en utveckling åt fel håll, det gör mig ledsen och besviken säger hon till SVT.

Även professor Mårten Schultz är kritisk och säger till SVT: Jag tyckte att justitieministern borde tillsätta en utredning om kränkingsersättning till poliser och andra liknande kategorier. **Jag tror inte att lagstiftarens vilja var att särbehandla poliser i den här i utsträckningen.**

Det kan noteras att det var en djupt oenig hovrätt som blåste Carolina på skadeståndet. Två nämndemän ville att Carolina skulle få behålla skadeståndet, och en tf hovrättsassessor och ett hovrättsråd menade att inte heller hennes skallade kollega skulle ha rätt till skadestånd. Detta trots att gärningsmannen attackerade henne en stund efter att han blivit pepparsprayad. Han lät sig inte hindras av att kamrater försökte gå emellan heller. Domen har nr B 9370-16.

Carolina har klokt nog kontaktat Polisförbundet och sitt skyddsombud för att få rättslig hjälp. Det handlar inte bara om henne, utan om alla polisers lagliga skyldighet att bruka våld. Det kan rimligtvis inte innebära en motsvarande rättighet att vara beredd på att slippa skadestånd för våldsverkare!

Tidningen POLISEN kan inte låta bli att notera, att våldet mot poliserna i detta fall inte skedde i ett särskilt utsatt område. (Även om Carolina normalt tjänstgör i Rinkeby)

Polisens arbete är lika utsatt var än poliser blir attackerade!

Hovrättspresidenten Fredrik Wersäll har fått läsa ett utkast till artikeln men väljer att inte kommentera densamma.

Gott och blandat om arbetstid och pension

Avtalsnyheter inom ASA/Polis!

Här finns en del positiva nyheter att presentera inom ramen för RALSEN 2016–2017, men även några mindre positiva delar som vi upplever det.

Detta förutsätter att alla Polisregioner kommer överens och lyckas sluta ett kollektivavtal och inte hamnar i lönenämnd. För allt som ligger i det s.k. pluspaketet, vilket en del av ASA-frågorna gör, är beroende av att alla är överens. Förändringarna kommer i sådana fall träda i kraft den 1 september 2017.

Vad är det då för framgångar vi åsyftar? Ett införande av ob-tillägg på fredagskvällar, kl. 19.00-22.00, med 30 kr/timmen. Ett införande om höjt ob-tillägg från 60 kr/timmen till 100 kr/timmen, från kl. 12.00 på midsommarafton, julafton och nyårsafton till kl. 12.00 på midsommardagen, juldagen respektive nyårsdagen.

Till detta är dock knutet en mindre försämring vad det gäller kransdagarna i samband med storhelgerna, påsk, pingst, midsommar, jul och nyår där det i nuvarande skrivning står att ob-tillägget (60 kr/timme) betalas ut till kl. 06.00 på vardag närmast efter respektive helgdag. I framtiden kommer det att stå till kl. 06.00 på dag närmast efter ovan nämnda storhelger.

En annan framgång är att man också är överens i kollektivavtal att om inte normal logistandard uppnås under de 30 första dygnet av en flerdygnsförrättning ska ett logitillägg om 275 kr per natt utbetalas. (Ett litet barnplåster på såret då vi sover skavfötters.)

Med normal standard avses enkelrum med dusch och toalett på rummet om sådan standard finns på orten.

En annan förändring inom ASA/Polis §30 är ansökan om föräldraledighet som ska tas under jun-augusti där det i nuvarande kollektivavtalet står att en sådan ansökan senast ska var inkommen den 15 mars. I framtiden kommer detta datum ändras till den 28 februari. I övrigt är skrivningen den samma och man kan självklart inkomma med en ansökan efter utsatt datum vilken arbetsgivaren kan bevilja om verksamheten medger detta. Det är en förändring och försämring då det gäller ansökan om föräldraledighet inför sommaren, men vi tror att den kan vara nödvändig för att ge arbetstagarna tillsammans med arbetsgivaren en möjlighet att skapa rätt planeringsförutsättningar inför semestern.

Det är mycket som är avhängigt på det totala ledighetsuttaget, så att vi kan ha möjlighet att skapa rätt arbetsmiljö och säkerhet för de som arbetar.

Viktigt att poängtera är att även dessa delar kräver att samtliga Polisregioner kommer överens och lyckas sluta kollektivavtal inom ramen för RALS 2016–2017 på lokal/lokal nivå. Annars faller förändringarna i kollektivavtalet.

Detta är några av de saker som förhandlats fram inom ramen för RALS 2016–2017. Vissa delar är positiva andra kanske inte lika smakfulla. Det är ett kliv framåt att ob-tillägget är tillbaka på fredagskvällarna även om ersättningen i vissa ögon ter sig låg. Förändringen vid de tre storhelgerna jul, nyår och midsommar, där man valt att ersätta den delen som är jobbigast att vara ifrån familjen med 100 kr per timme är bra. Vi i Stockholm hade visserligen 100 kr per timme på samtliga storhelger redan 2003 i vårt gamla arbetstidsavtal (APS) och anser definitivt att summan borde vara betydligt högre än den framförhandlade. **Det är ändå ett steg i rätt riktning. Tanken är mycket bra men summan för låg.**

En ytterligare förändring som vi kan knyta till ASA/Polis eller rättare sagt ATA-08 och som inte kräver att alla lyckas i sina RALS-förhandlingar, är vår pensionsuppgörelse "KÅPAN EXTRA" om 4.6 procent av arbetstagarens fasta månadslön. Här kan arbetstagaren fr.o.m. den 1 september 2017 istället få sin individuella lön uppräknad med motsvarande värde av de 4,6 procenten istället för att få den insatt till framtida pension. Vad vi erfarit så ska detta varit en viktig fråga för arbetsgivaren.

Öppnandet av vår pensionsuppgörelse som slöts 2008 och som härrör från en bifallen motion vid kongressen i Skellefteå 1994 är för oss en gåta.

Att ta ut sin pension redan i början av karriären kan vi inte se som annat än en dålig affär. Vad vi vet så har ingen motion i ämnet inkommit till Polisförbundet för behandling vare sig till repskap eller kongress. Vi finner det mycket märkligt att vi gått arbetsgivaren tillmötes i denna fråga. Ingen av våra medlemmar i Stockholm har uppvaktat oss med denna önskan. Däremot har några av våra medlemmar ringt till oss och undrat vad Rikspolischefen är ute efter då han har fört saken på tal vid de tillfällen han gjort nedslag i våra polisers vardag. Vi ställer oss självklart frågan, varför är detta viktigt för arbetsgivaren? **Det känns som att en hund är begraven.**

Vi förbehåller oss självklart rätten att ha vår åsikt i denna fråga, men måste förhålla oss till det majoritetsbeslut som togs vid förhandlingsrådet där Förbundsregion Stockholm röstade NEJ. **Vi hoppas vi har fel i vår analys om att detta är första steget till att luckra upp vår unika pensionsuppgörelse.**

Något vi gärna glömmar då frågan diskuteras är att finansiering av KÅPAN-extra bara skulle härröra från utebliven lön, men så är inte fallet. För er som var med 2008 så kommer ni nog ihåg att prislappen var mycket hög, för hög för oss i Stockholm.

Och det rörde sig främst om försämringar inom ramen för arbetstiden (APS) och i ALFA-avtalet. Nu när vi betalt priset för vår pensionsuppgörelse är vi inte intresserade av att sälja tillbaka den till arbetsgivaren och på det sättet själva betala för polislönelyftet.

Nu är det upp till er medlemmar att fatta beslutet om att ta ut pensionen i förtid eller inte. Det kan finns vissa fördelar att göra detta de sista 5 åren om man har en lön som överstiger ca 37 500 kr, men det får vi återkomma till senare i sommarnumret av POLISEN eller på Blåljus.nu. Tänk igenom detta mycket noga innan ni fattar ert beslut.

Kjell Ahlin Arbetstidsansvarig Förbundsregion Stockholm

(Bild: Roger Schederin Polisförbundet)

REGIONEN RUNT

FO Stockholm Chef

Styrelsen för FO Stockholm Chef

Vi har nu formerat oss och stakat ut färdriktningen för 2017. Vårt mål under året är att vi ska stärka våra ombuds roller ute i verksamheten. På så sätt tror vi att vårt förbundsområde bäddar för mer aktivt intresse för fackliga frågor hos våra medlemmar.

Andra aktiviteter såsom föreläsningsserie, kaffemöten och synlig reklam ute på polisområden och enheter är något som kommer ytterligare göra facket synligt tror vi. Att region Stockholm kämpar för att nå mål i verksamheten har framgått med all önskvärd tydlighet.

Samtidigt kämpar vi med att få ordning på organisationslösningen vår regering och riksdag tog initiativ till. I en verksamhet som omfattar ungefär 20% av landets totala polisverksamhet krävs det en hel del av oss alla för att laga det som är trasigt och leverera det som våra medborgare vill ha. De som hittills fått förordnanden som chefer har slitit hårt sedan nyläge 2 inträde och vi kan se en del nya organisationslösningar både i närtid och i fjärran.

Jag tänker närmast på de lösningar som våra LPO-chefer får i form av stöd/service-grupper och biträdande chefer.

Än så länge har fyra lokalpolisområden fått möjlighet att tillsätta tf bitr chef men vi kan se att nationella ledningsgruppen, via kanslichef Eva Årestad Radner, nu öppnar för att kunna tillsätta biträdande chefer. En lång och tidsam process börjar äntligen betala sig.

När det gäller de sektionsschefer som i samband med omorganisationen fick ett alldeles för stort arbetsmiljöområde har också lösningar utkristalliserat sig. RLC delas i tre sektioner och PKC blir fem sektioner. Det betyder också att nya chefstjänster är under utlysning och ska tillsättas.

Då kommer vi slutligen till de av våra medlemmar som befinner sig i en interimspacerad situation. Utgör man ett ledningsstöd idag och inte blir föremål för någon av de nu utlysta tjänsterna kommer man få erbjudande om olika funktioner som motsvarar det arbete man idag utför. Det kan vara tal om arbetsledare, samordnare eller något liknande och som finns omnämnt i nomenklaturen. Det är nämligen så att hela myndigheten ska genomgå en revision och varje enskild funktion ska besta-kodas enligt den partsgemensamma överenskomsten.

Då är det viktigt att varje befattningshavare har en funktion som motsvarar den kompetens och erfarenhet man tillgodogjort sig under sina tjänsteår. Besta-kodningen tar i sin tur höjd för statens lönestatistik.

Inom arbetsmiljöområdet har vi funnit att det är viktigt med ett HSO för chefer. Det är så pass viktigt att vi nu kommer fördela ansvaret på flera i styrelsen. Skyddsombud Lars Lehman kommer särskilt bevaka polisområde syd och skyddsombud Sylvia Oldin kommer bevaka polisområde city och regionen. Anette Öberg behåller huvudskyddsombudskapet men med särskilt ansvar för polisområde nord.

Vänligen
Anette Öberg
Ordförande FO Stockholm Chef

Förbundsområde Kamraterna avhöll sitt årsmöte den 23/2 i sal 200. Mötet får anses vara välbesökt med 90 medlemmar och 13 godkända fullmakter. Det är en bra regel med öppna årsmöten. Fast skulle det komma 1 200 medlemmar så skulle det onekligen bli trångt. Den nyblivne pensionären Lars Salminen valdes till att leda mötet efter en inledning av Björn Svensson. Särskild inbjuden gäst var förbundsregionens ordförande Stefan Eklund som under en ajournering höll en kortare information. Sedvanliga mötesfrågor och valfrågor avverkades sedan i rask takt av den erfarne ordföranden.

Efter 10 år som ordförande avgick nu Björn Svensson och till ny ordförande på två år valdes Peter Grannas. Björn stannar dock i styrelsen minst ett år till som vice ordförande. I övrigt så valdes Daniel Funseth, Robert Sollare och Ulf Rydström till styrelseledamöter i två år. Undertecknad och Stig Löfgren har fallit för åldersstreckket. Vi kommer dock att kvarstanna ett tag som adjungerade konsulter. I och med detta så består nu Kamraternas styrelse av 9 ledamöter. Val av valutskott bjöd sedan på en del dramatik. I avdelningen normmedvetenhet så kritiserades valberedningen på ett förbundsområdesråd för en viss "förgubbing". Det blev en rad nomineringar till valberedningen och efter omröstning med acklamation så begärdes votering. Ett slutet personval med röstsedlar ägde sedan rum och efter detta kunde det konstateras att valberedningen i fortsättningen skulle bestå av 4 män och 3 kvinnor. Till sammankallande valdes Jan Ferb. Vidare så hade det glädjande nog lämnats in en motion. Den handlade om storstadstillägg. Då detta redan fanns på förbundsregionstyrelsens agenda så ansågs motionen i och med detta vara besvarad.

Vid punkten avtackningar så avtackades Björn Svensson efter sina tio år som ordförande med en gåva. Även undertecknad erhöll en gåva från förbundsregionstyrelsen som överlämnades av Stefan Eklund. Stig Löfgren var på hemligt försvarsuppdrag med en taktisk bedömning av fall "röd". I vederbörlig ordning så blir han uppvaktad senare. Oavsett att vi bytt namn så har Stig suttit med i Länspolisförenings styrelse sedan starten och nu de senaste åren i Kamraternas styrelse. Den evige kassören med sin korta ekonomiska rapport: Ekonomin är god.

Björn Svensson lämnar formellt över klubban till Peter Grannas

Klubban överlämnades sedan av Lars Salminen till Peter Grannas som tackade för förtroendet att leda förbundsområde Kamraterna och avslutade mötet. Efteråt bjöds på förtäring i restaurant Plommonträdet.

Delpensioner har ju varit en ständig följetong i denna spalt. Nu får vi se hur det går denna gång när sista dag för att lämna in ansökan var den 1/3. Vi får vi hoppas att hela kedjan nu fungerar och att alla ansökningar får en rimlig chans till behandling. Ryktet har gått att myndigheten nu efter att ha varit generös under hösten återigen skulle bli mer restriktiv med att bevilja delpensioner. Detta då i det dunkla syftet att spara pengar. Vi får se om det är så att arbetsgivaren åter bedrager sig själv med att tro att man i längden tjänar på att inte bevilja delpensioner. På vinstsidan ligger faktiskt fortfarande minskade lönekostnader och möjligheten att behålla kompetent personal några år till.

Kamraternas styrelse medverkar alltid vid MBL-skyddskommitté på G, O, UE och UND samt OLG. Det är viktigt att det genomförs APM-möten på enheterna och att styrelsen får rapporter därifrån.

Styrelsen kommer gärna och deltar på APM- och PP-dagar samt lokalförbundsområdets styrelsemöten. Vi saknar ännu för närvarande personalombud på en del håll och det finns ytterligare potential för nya lokalförbundsområden. Nu efter årsmötet är det också aktuellt för lokalförbundsområdena att ta ut sina lokalförbundsområdesbidrag. 4 000 kr i grundbidrag och 40 kr/medlem. En redovisning av antalet medlemmar vid årsskiftet samt en kortare verksamhetsberättelse samt en ekonomisk redovisning är allt som behövs. I fortsättningen vänder man sig med fördel till nya kassören Louise Kornesjö. Om man tycker att det är krångligt med spar-kassan så är säkert Louise öppen för olika alternativ.

På arbetstidssidan dyker det alltid upp det några oroselement. ASA § 13 moment 3 är fortfarande ett problem för gränsens personal och med utökat antal avvísningar så kan det bli ett problem för flera. Det vill säga alla som ligger på 5:2 och får den här typen av uppdrag.

På RLC har det tydligen utvecklats någon form av planeringskultur där arbetsgivaren använder sig av passbyten i stället för

EN RUNT

raterna

tidsförskjutningar och speciallistor när man har behov av framförallt handlare. Ytterligare något valhant försök att spara pengar. Undersökning av omfattningen pågår och det kommer att finnas skäl att återkomma till detta.

Sommarsemestrarna har alltid löst sig överraskande bra och det har sällan varit några problem vid slutförhandlingen. Nu denna gång så dök det överraskande upp två konflikter. En på PKC och en på RLC. En i mitten på juni och en i slutet på augusti och det får betraktas som ytterst märkligt att två stora enheter inte ska kunna få ihop sina semestrar vid dessa tidpunkter. Frågan är inte slutbehandlad ännu så vi får se om det löser sig efterhand.

Mycket frågor om lön dyker upp. Så mycket upplysningar har inte kunnat lämnas. Till det senaste förbundsområdesrådet var Andreas Strand och Kjell Ahlin inbjudna och kunde väl klargöra en del spörsmål. Regionen kan själva komma överens om hur en del av hur pengarna ska fördelas.

Det som framkom är att särskilda satsningar görs på poliser som jobbat i minst 6 år och tjänar under 28000 kr. Prioritet ges fortsatt åt de poliser som arbetar i lokalpolisområdena som i hög utsträckning bidrar till verksamheten, (vad nu det kan innebära). Även andra erfarna poliser som släpat efter de senaste åren och nu bidrar i hög utsträckning till verksamheten ska prioriteras.

Parterna är också överens om att fortsätta arbetet med att tydliggöra karriärvägar som harmoniserar med att uppvärdera polisyrket. Gå gärna in och läs på Blåljus.nu för senaste info gällande löner.

Rörlighet var något som man trodde skulle bli bättre och enklare med en myndighet. På Rörlighetsnätverket som ägde rum 16 Mars informerades om kollektivavtalet gällande tillsättningar samt hanteringar av tillsättningar i regionen.

Vi kan då konstatera att avtalet inte innehåller något extra utanför MBL. Risken finns istället att vi utestängs helt från tillsättningsprocessen! Målsättning vi ska arbeta mot diskuterades. Att vi ska sitta med vid intervjuer ser vi som en självklar målbild.

Information om projektet Spets gjordes. Det handlade om brutto/netto beräkningar, vilket alternativ som är bäst. Bruttoberäkning kan vara att föredra eftersom det innebär att varje grupp får bära sin egen frånvärde samt beräkning skulle göras lika nationellt. Arbetsmiljöansvaret skulle lyftas fram ytterligare med detta sätt att beräkna.

Den interna rörligheten inom regionen är självklart högaktuell, vilka prioriteringar görs och vilka beslut har tagits och vilken effekt kommer dessa beslut att ha? Som ni kan läsa så är det många frågetecken och färre svar.

Dialogen med arbetsgivaren inom Förbundsområde Kamraterna är bra men kommunikationen med HR kan fungera bättre runt tillsättningar.

Bildhantering som blir en allt viktigare del i bevisning i upplöppssituationer skrev vi om i förra numret och om önskemålen om en skalskyddad buss för att kunna dokumentera. För det mesta så brukar vi i denna spalt klaga på att inget händer. Men kors i taket, nu finns busen. Viss komplettering i utrustningen finns dock kvar att åtgärda.

Arbetsmiljöfrågor är ständigt på tapeten. Lokalfrågor, risk- och konsekvensanalyser är alltid aktuella. Stationen i Rinkeby och dess byggnation samt frågan om PKC:s personals placering i denna är ett hett ämne. Robert Sollare som är hårt engagerad i frågan kom med förslaget att utnyttja det tomma bankhuset för polisära ändamål. Det borde på ett billigt sätt lösa lokalfrågor för flera år framåt och är också en miljömässig vinst. Hur mycket miljöförstöring blir det och hur mycket energi går det åt för att riva ett hus och bygga ett nytt. Stationen kan inte komma närmare Rinkeby och ligger dock inte mitt i och har säkra tillfartsvägar. Jag hoppas att Förbundsområde Nord ursäktar engagemanget och inblandningen i denna fråga. Stort SO-möte är planerat till den 9/5 och våra HSO hoppas på god anslutning. Handbok i arbetsmiljö för 2017 kommer att delas ut på mötet.

Brist på lokaler är problem på många håll och skulle myndighetens flyttplaner inom kvarteret Kronoberg bli verklighet så är vi ur askan och in i elden.

Uppföljning av arbetsmiljön på G, O, UE och UND pågår. En stor fråga för G är hanteringen av åskådare till UEFA-finalen den 24/5.

Även detta år kommer styrelsen att åka på ett utbildningsinternat på Mallorca. Denna gång i vecka 18. Utbildningsfrågorna blir extra viktiga denna gång då vi står inför en generationsväxling. Under-teknad och Stig Löfgren kommer efterhand att gå i pension. Björn fyller 61. Även om styrelsen vid en ytlig betraktelse inte framstår som speciellt purung så finns det en del ledamöter som ännu inte fyllt 60 år och på en del håll inte ens 50 år och så finns ju adjungerade Lina Johansson som drar ner snittet en hel del.

Nu går det mot sommar och sol igen. Passa på och boka en rekreationsvecka eller fest på vår egen semesterö Lilla Valön. Ring 650 09 20 för bokning. Stiftelsestyrelsen för Lilla Valön är också i behov av generationsväxling. Är du händig, har båt- och motorvana och intresse för skärgården så hör av dig till under-teknad.

Trevlig sommar!

Arne Wärn

REGIONEN RUNT

FO Birger jarl

Äventyret polisens omorganisation fortsätter på tredje året. Den nationella lednings- och styrmodellen i tre stuprör verksamhet, HR och ekonomi har nu visat sig ha avgörande brister i jämförelse med den tidigare modellen med delegerat ansvar.

Var och en med någon slags insikt och erfarenhet förstår att dessa tre delar hänger intimt samman och att om man ska få det att fungera hyfsat måste man äga besluten. Detta insåg t ex några numera pensionerade högre chefer tidigt under genomförandearbetet men naturligtvis var det ingen som lyssnade på dessa. Nu tar det sig uttryck på olika sätt:

Ekonomin

Ekonomin åker berg- och dalbana. Från ett myndighetsöverskott på enligt uppgift 720 miljoner i somras till ett sparkrav (underskott) i enbart region Stockholm på 110 miljoner i januari. Uppenbart blev det för svårt att hålla reda på så mycket pengar. Ute i verksamheten står chefer och försöker få periodplaneringar att gå ihop utan luckor (= övertid) när den relevanta slutsatsen borde vara att vi inte gör det därför att vi inte har råd. Så fungerar de flesta ekonomier men inte polisens.

En annan konsekvens är att principöverenskommelsens utlovade löneyft gick upp i rök när man brände stålarna under hösten. Kvar blev bara "möjligheten" för våra medlemmar att välja lönesättande samtal istället för lönesamtal. Jag är inte dummare än att jag begriper att myndigheten aldrig hade för avsikt att lägga en enda krona på polislöner. Jag begriper också att det inte går att lita på denna arbetsgivare förrän man har pengarna i näven – och hoppas övriga i förbundet gör detsamma.

Rörlighet (rörlighet)

Efter att under ett och ett halvt år varit helt upptagna av innappningar och chefstillsättningar bröt den stora rörligheten ut. Det saknades resurser på alla nivåer och i alla verksamheter och detta skulle tydligen lösas genom huggsexar och en hela-havet-stormar strategi. Hr verkade mest intresserade av att hålla arbetstagarorganisationerna utanför processerna. Vi satt lydigt och "förhandlade" alla arbetsledningsbeslut och rekryteringar en gång i veckan och kunde då notera att rörligheten sakta men säkert gick utifrån och in samt nerifrån och upp. Så går det när man är stor i korken och kan själv. Så småningom upptäcktes detta med 1 100 tjänster ute samtidigt i region Stockholm.

Den nygamla styrelsen: Björn Wiberg har lämnat p g a annan organisatorisk tillhörighet och ersatts av Tina Gustavsson som tidigare var adjungerad

Resultatet blev dock inte det som man kunde förvänta sig som personalpolitik, rörlighetsstrategi och ökat fackligt inflytande utan tvärtom i rörligheten med nationellt beslut om att ingen får lämna lokalpolisområdena med mindre än att regionchefen fattar ett sådant beslut.

I ärlighetens namn sitter man f n med en resursdimensioneringsplan (spets) för regionen syftande till att bringa någon slags ordning i hur den givna resursen bäst fördelas. Frågan är dock vad det leder till om det visar sig att den inte är med verkligheten överensstämmande. Vad jag kan se är det verksamhetsansvariga chefer samt ett par fackliga företrädare som håller på med detta och det måste väl ändå vara något över deras kompetensnivå utifrån givna hr-direktiv eller som jag själv tror enda sättet att skapa ordning med professionen som grund.

Lokaler

Vi äger inte lokalerna vi bor i. Under förra omorganisationen genomfördes en utvidgning av lokalytan i City med uppskattningsvis 10 000m² (som gjorde att vi kom närmare medborgarna). Denna yta är nu borta och alla sitter och trängs med varandra på det som är kvar. Man kan ju undra om någon inte missuppfattade direktivet, vi skulle komma närmare medborgarna och inte varandra. En följd av den centraliserade administrationen är att det i stort sett inte händer någonting och att behoven inte omhändertas. Även i det allra minsta händer knappt något. Färdigställande av ett vilrum på Norrmalm tog ett halvår och i skrivande stund står några nya toalettstolar och väntar på en rörmokare som inte verkar finnas. **Samtidigt är det någon omdömeslös person som har fått för sig att det ska ske en omflyttning i hela kvarteret Kronoberg – precis det vi behöver nu i brist på andra utmaningar.**

Jan Bengtsson

REGIONEN RUNT

FO Stockholm Nord

Efter en förhållandevis mild vinter börjar våren närma sig även i regionens nordligaste del. Utan risk för att halka runt på isfläckar känns en stunds bladande på stadens gator mer attraktivt. Såvida man inte väljer något av våra särskilt utsatta områden såklart. Ty då kan en behaglig polisär trygghetsskapande promenad snabbt förvandlas till ett våldsamt upplopp i ett obarmhärtigt stenregn.

Men, vi poliser påverkas ju tydligen inte av detta. I två märkliga domar här uppe i Nord har det fastställts att svensk polis besitter i det närmaste övermänskliga krafter. När superhjältar som Stålmannen och Läderlappen viker ned sig i desillusionerad besvikelse över mänsklig ondska så kämpar svensk polis oförtrutet vidare. I samband med anställningsbeviset så fick vi nämligen superkraften "okränkbarhet". Nu är jag inte säker på att ni alla där ute visste om detta, men vi har fått det fastslaget i svensk domstol att så är fallet.

Poliser som åker in i Tensta ska räkna med att bli utsatta för stenkastning och kan således inte må dåligt över detta. Ingen oförrätt kan tränga igenom polisuniformens mentala pansarskydd. Inte heller att bli slagen i ansiktet i samband med ett tjänsteingripande kan anses kränkande för en polis. I tingsrätten beviljades nämligen en polis ersättning för ett slag i ansiktet, men detta upphävdes av hovrätten. Eftersom polisen använt våld vid ingripandet borde polisen haft en mental beredskap att mötas med fysiskt motstånd. Allt enligt någon form av märklig rättslig tillämpning. **Har polis börjat använda våld så får man skylla sig själv!! Detta framgick som sagt inte i anställningsbeviset när man tecknade in sig i den statliga låglöneligan.**

Ja just det, apropå löner. Ingen har väl missat att vi inte gick i konflikt med arbetsgivaren i vår RALS. Region Stockholm sade förvisso nej efter att ha konsulterat regionens områden, men i princip alla andra i polis Sverige tyckte det var ett godtagbart avtal. Jaha, undrar då vän av ordning, varför väljer region Stockholm ändå inte konfrontation mot arbetsgivaren eftersom vi nu förhandlar kronor och ören på lokal-lokal nivå? Stockholm kan ju själva tvinga in arbetsgivaren till lönenämnd.

Även för en luttrad facklig företrädare har vårt avtal en ny diabolisk struktur. Denna gång finns ett så kallat pluspaket. Där ger arbetsgivaren oss bl.a. ob från 19:00 på fredagar, samt högre ersättningen på några storhelger i ett tolvtimmarsspänn med 40 kronor. Så då är vi tillbaka på en ob nivå på del av julafton som vi i Stockholm hade för 25 år sedan!! Men detta synnerligen förmånliga och exklusiva bonuspaket faller bara ut om samtliga regioner kommer överens med arbetsgivaren. Kollektiv bestraffning är inte ens tillåtet inom försvarsmakten längre, varför frustrerade underofficerare tvingar hela kompanier till armhävningar i oljegruset under förevändningen om fysisk fostran fast alla vet ett det är menige Anderssons fel som glömde göra honnör. Det behöver inte Eliasson bekymra sig om. Här är det på en mycket högre nivå. Trilskas en region så straffas hela Sverige.

Värt att notera är dock att utifrån dessa givan ramar så har det gjorts ett gediget arbete från fackligt håll i vår region för att hitta en så rättvis och gynnsam fördelning av RALS pengarna som möjligt. Vi i polisområde Nord har varit delaktiga i löneprocessen och delar beslutet om att inte driva förhandlingen till lönenämnd. Några frivolter i lycka över löneutfallet kommer vi dock inte att se detta år. (heller)

Vi har också haft ett relativt välbesökt årsmöte den 23:e februari på Tegen. Mötesordföranden Mona Max och sekreteraren Christina Högström fick hedersuppdraget att navigera medlemmarna igenom dagordningen. Ett styrelsebeslut om att minska styrelsen från 11 till 9 ledamöter bifölls. Några motioner hade inte inkommit. Styrelsen passar på att tacka för förtroendet och vi ska försöka svara upp till era förväntningar.

Vad är annars på gång i vårt område? Jo naturligtvis den otillfredsställelse och tillsyns eviga frågan kring våra arbetslokaler. Efter ett inriktningsbeslut i december 2016 har nu det formella beslutet fattats om att stänga arresten i Sollentuna. Detta sker med några förbehåll. Det är under en provperiod samt den skall kunna öppnas vid behov. Från fackligt håll har vi påtalat främst en oro över den psykosociala arbetsmiljön, men också farhågan att det verkligen ska räcka med en arrest i södra delen av polisområde Nord. Det är ju inte eoner av tid sedan vi hade arrest i Norrtälje, Täby, Sollentuna och Solna. Nu blir det bara Norrtälje och Solna. En liten fågel, eller vad det nu var för flygfä, har viskat i vårt öra att man tänker sig en stängning av arresten på Södermalm också. Det innebär ju om det blir fullt i Solna så är det inte bara att köra över våra klienter till City. Där kanske det inte heller finns plats. **För att klara av det här måste vi kanske införa Monopolregler. Gå direkt till fängelse utan att passera polis.**

Varje flytt av personal och verksamhet har ett pris, med ofta en ganska dryg prislapp. Vi är inte bara dominobrickor som kan flyttas runt på en ritning. Det krävs delaktighet och förankring hos personalen för att lyckas. Den snäva tidsplanen inför sommaren och den stora mängd personal som kommer att få flytta på sig ställer oss inför stora utmaningar.

Polisstationen i Rinkeby skall tydligen påbörjas redan den 6:e juni enligt information från arbetsgivaren på intrapolis. Vi är försiktigt skeptiska till denna tidsplan. Varför inte bara släppa prestigen och göra bankhus 90 till station istället? Sen kan man ha visstidsöppna poliskon-tor i Rinkeby och Tensta. Men det är väl en alldeles för smart lösning för att passa polismyndigheten.

Avslutningsvis gläder vi oss åt arbetsgivarens nya uniform. I sann jämställdhetsanda finns nu inte herr- eller dambyxor. Nu finns bara unisexbyxor med för kort gylf och en komplicerad kardborreknäppning.

Det går bra nu....

// PAGUST

REGIONEN RUNT

FO Gotland

Lite ljus i allt mörkt.

Vi har som alla andra förbundsområden haft vårt årsmöte och därmed pusslat ihop en ny styrelse inför det kommande verksamhetsåret. För att få bra bredd och trovärdighet är det ju önskvärt att man lyckas hitta individer med olika placering och funktioner inom polisområdet. Trots vår relativa litenhet så känns det som att vi fick en god spridning inom polisområdets verksamhetsgrenar. Sen är ju som bekant numerären också viktig, är man för få blir det oerhört sårbart så fort någon är borta, är man för många blir det otroligt svårt att samlas allihop vid styrelsemötena.

Som exempel på detta kan nämnas att vi ännu inte vid ett enda tillfälle lyckats ta en bild på vår nya styrelse, det har alltså varit någon som haft förhinder. Så denna tidnings redaktör får hålla sig tills nästa nummer med att publicera en bild på oss, då är oddsen dessutom goda att det kan bli en bild med inslag av ett Gotland i sommarvärme.

Från och med nu består vår styrelse av:

Mattias Wallin, ordförande

Sofie Fernerud, vice ordförande och sekreterare

Joakim Nordberg, kassör

Niklas Gahne, ledamot och skyddsombud

Niklas Ahlgren, ledamot

Linnea Hein, HSO (tillbaka från tjänstledighet i april)

Ett av våra viktigaste uppdrag framöver är att stärka förtroendet för den fackliga organisationen. Både genom att faktiskt vara en stark och framgångsrik motpart till arbetsgivarsidan, men också genom att vara synliga för våra medlemmar och fånga upp de frågor som aktualiseras. Vi måste bevisa att det är värdefullt att vara medlem i Polisförbundet och att man genom detta får något värdefullt tillbaka.

Den pågående lönerrevisionen är i sig inget att glädjas speciellt mycket åt. Ingen kan ju påstå att den bidrar till att höja yrkets status eller locka fler intresserade till polisyrket. Men det finns ändå ett positivt embryo till att Polisförbundet och arbetsgivaren börjar hitta tillbaka till varandra igen.

Mattias Wallin

Diskussionerna på regionsnivå har jag förstått varit fyllda av en vilja att göra det bästa av situationen. Man inser värdet av en vettig fördelning av de tilldelade pengarna och att rätt individer träffas av eventuella satsningar. Trots att Förbundsregion Stockholm stod tämligen ensamma om att föreslå ett nej till Ralsen på nationell nivå var man först ut med att teckna ett avtal på regionsnivå!

Kan inte annat än tolka det som att man haft ett enormt lösningsfokus och respekt för varandras ståndpunkter. Det skall framöver bli intressant att se hur våra riksdagspartier lyckas skaka fram pengar för att svensk polis skall bli värderad för det exceptionella arbete som utförs. Det måste bli så snart, allt annat är en skandal! Poliserna är tålmodiga och lojala, men det finns en gräns även för oss!

Mattias Wallin, Gotland

Några ord om pension

Många poliser frågar sig nu hur de ska göra när möjligheten öppnas för att välja att ta ut pensionsavsättningarna till Kåpan Extra i lön i stället för pension. Den 1 september 2017 är datumet som nyordningen inträffar.

Svaret är inte helt entydigt, utan det beror på. Vi ska inte glömma syftet med Kåpan Extra, att poliser efter ett långt och hårt liv som polis skall kunna gå i pension tidigare än andra eller åtminstone ha råd att välja. Redan idag, har många poliser kunnat gå i pension med hyfsad ekonomi tidigare än eljest tack vare polis pensionen. I framtiden kan det vara än mer angeläget, enligt prognoserna kan normala pensionsåldern bli upp mot 70 år.

Kanske inte så kul att bringa ordning på gator och torg i den åldern, i vart fall inte om kroppen säger ifrån. Eller familjen.

En ung polis bör tänka på, att den första insättningen till Kåpan Extra sannolikt blir den mest värdefulla på grund av räntan. **Den yngsta polisen kan dock vara den som minst funderar över sin framtida pension, det kan kännas avlägset.**

Det kan ställa sig annorlunda för äldre poliser. Poliser som har varit eller är chefer kan ha lön som gör att de får betala statlig skatt för uttag av Kåpan Extra. Å andra sidan, om den gruppen tar ut Kåpan Extra under de fem sista åren innan pensionen, kan det ge en mycket positiv effekt på den förmånsbestämda pensionen. Den utgår beräknat på ett genomsnitt av de fem sista pensionsgrundande inkomståren. Den gruppen poliser kan alltså, om de får leva lite längre, använda Kåpan Extra först som lön, och sedan en gång till som förmånsbestämd pension.

Mer information om detta på Blåljus. nu i sommar. /Tommy Hansson

Börjar pensionen närma sig? Kanske kan Polisveteranerna vara något för Dig? Hör av dig i så fall till Börje Karlsson, tfn 08-53181018 070-6425034, epost borje.0853181018@telia.com

REGIONEN RUNT

FO Stockholm SYD

Lön är ämnet på de flestas läppar just nu.

Vi har slutit ett avtal i Stockholm som vi anser är bra utifrån de förutsättningar vi fick ner från de nationella förhandlingarna. Som bekant var vi överens i region Stockholm att det avtalet var långt ifrån bra. Nu lever vi med konsekvenserna av det och har ändå lyckats få till ett bra regionalt avtal. Man ska inte glömma att avtalet är ett årigt och utfallet för de flesta kommer bli okej sett till just det.

Naturligtvis löser vi inte det övergripande problemet med underfinansiering av poliser inom ramen för en RALS och det är heller inget vi kan förvänta oss. Pengarna måste komma från annat håll. Dock är jag övertygad om att vi måste trycka på mycket hårdare och tuffare mot både arbetsgivare och politiker för att nå dit.

Ni har ett tufft arbetsklimat därute, både i yttre och inre tjänst men på olika sätt. Ute blir arbetsmiljön allt hårdare med stenkastning och hot mot personalen. Det är en oroande utveckling som vi måste ta på allvar. Hur kan utbildning och övning anpassas efter den nya verkligheten vi ser?

På den inre sidan blir brottsutredningarna allt mer komplexa samtidigt som trycket är extremt högt. Vi har även en problematik i lönesättningen av polispersonal kontra civilpersonal som främst märks i utredningsverksamheten.

Det har gått så långt att arbetsgivarens lönepolitik har blivit ett arbetsmiljöproblem på vissa enheter. Det är helt oacceptabelt att arbetsgivaren och politikerna inte tar ansvar för att uppvärdera polisycket.

På arbetsmiljösidan ligger just nu stort fokus på resursbristen som råder över hela linjen. Vi är för få och det märks både i verksamhetsresultat och på arbetsmiljön. Det finns handlingsplaner kopplat till resursbristen hos oss här i Stockholm Syd och förstärkning är på väg till vissa enheter. Det räcker inte men det är ett första steg åtminstone.

Semesterplanen är nu fastslagen och några har tyvärr fått flytta sina semesterveckor för att det ska gå ihop. Det är naturligtvis inte roligt för den enskilde men förhoppningsvis delas bördan över tid. Det kommer bli ett

Carina Bäck

hårt tryck på den personal som arbetar under sommaren men än så länge får vi ihop det med enbart två semesterperioder vilket gör att de allra flesta i alla fall kan få sin ledighet under högsommaren vilket såklart känns skönt. Alternativet med tre semesterperioder skulle innebära att ännu färre medarbetare skulle få sin önskade semester.

Till sist vill jag avsluta med att reflektera över det otroligt hårda debattklimat som råder på sociala medier. Vi är väldigt hårda mot varandra och även omgivningen är hård mot oss. Jag tycker att man ska tänka efter innan man öppet kritiserar varandra i olika forum. Allmänhetens kritik är nog så hård att ta, kollegors kan kännas än värre.

Något att fundera ett varv över innan man skriver. Alla har vi gjort ingripanden som varit mer eller mindre lyckade, fattat beslut som varit mer eller mindre bra osv. **Det definierar oss inte varken som personer eller poliser. Glöm inte det.**

*/ Carina Bäck
Ordförande Förbundsområde Stockholm Syd*

Vid obeställbarhet, returnera tidningen till:

Polisförbundet Region Stockholm
Bergsgatan 23, 1 tr
112 28 Stockholm

PLATS FÖR ADRESSETIKETT

DEN FACKKLIGA PROFILEN

Johanna Spjut är född i Kungsängen, där föräldrarna hade en villa där de fortfarande bor kvar. Hon har även en storasyster som är tio år äldre. Det bidrog till att Johanna blev väldigt väl omhändertagen som barn. Det var en väldigt trygg och lugn uppväxt, i harmoni.

Iområdet kring huset fick Johanna många vänner, genom handbollen, scouterna och skolan. Allra roligast var handbollen, med den fina lagandan. Hennes lag förlorade en hel del, särskilt i början, och blev väldigt bra förlorare.

Hon gick i en stabil skola och Johannas årgång elever hade en bra stämning och god sammanhållning. De samhällsorienterade ämnena intresserade Johanna mest och det gick mycket bra i skolan. Hon berättade för SYO-konsulenten att hon funderade på att bli polis, och konsulenten frågade varför, med de betygen.

Men kanske fanns det ett arv att förvalta, både mamma och pappa var poliser under sina yrkesverksamma år. Pappa var en omtalad närmast legendarisk förhandlingschef på Polisförbundet, Christer Spjut.

Även storasyster är polis, i Göteborg där hon även jobbat fackligt. Ungdomen förflöt i liknande stabila omständigheter, Johanna läste samhällsvetenskap på gymnasiet, och även det föll väl ut. Efter gymnasiet fick Johanna jobb på Förenade Liv, där hon hade hand om SKTF-fackets medlemmar. Hon jobbade där något år och fortsatte sedan på KPA som försäkrar kommunalanställda och svarade på pensionsfrågor. Hon upptäckte då bland annat en del skillnader som hade med ojämlikhet mellan könen att göra. Men Johannas intresse för jämställdhetsfrågor väcktes ännu tidigare, under gymnasietiden, hon ansågs vara något av klassens egna feminist.

Johanna Spjut

När hon var 23 sökte hon Polishögskolan och kom in på första försöket. PHS kan ha varit det roligaste hon varit med om, en toppenklass och en toppenutbildning, helt enkelt. Efter Polisskolan hamnade hon på Sollentuna Näpo. De äldsta fick välja radiobilarna, medan de yngre blev närpolis. Så reguljär radiobilspatrull har hon aldrig varit, utom på sommaren när alla fick rycka in. Vid Pa-rotationen, jobbade hon med ungdomsutredningar på Väsby näpo, och när Näpo Sollentuna lades ned, blev hon närpolis i Väsby.

Som närpolis fick hon insikt i sociala förhållanden som närmast predestinerade en del ungdomar till att få problem. Det var en oerhörd skillnad mot hennes egen trygga uppväxt. Samhällets tillkortakommanden har ofta frustrerat henne när insatserna inte räckt till. Dessutom var det väldigt ofta som personkännedomen var avgörande för att kunna lösa både grövre och lindrigare brott.

På Väsby närpolisstation träffade hon även en kollega, Andreas, som blev förtjust i Johanna. Det ledde till att de idag bor ihop och har fått två fantastiska flickor som nu är fyra och ett år gamla. De bor i ett hus i Bålsta och barnen tar en del tid, så det blir en del lekland och djurparker tillsammans. Familjen har ett gemensamt seglingsintresse som de ska ta upp när barnen kan gasta.

Johanna blev facklig representant när ingen ville representera aspirantgruppen hon var med i. hon tog sitt ansvar och axlade det inte helt ovilligt. Sedan jobbade hon som skyddsombud, och eftersom hon har många och ibland starka synpunkter och gärna berättar om dessa, har hon fått kollegornas förtroende att företräda dem.

Det ledde till att hon blev invald i styrelsen i Norrort och senare i Förbundsområde Nord. Sedan årsskiftet jobbar hon halvtid som adjungerad i Regionstyrelsen, med arbetsmiljöfrågor. Ett område som aldrig tar slut och där arbetsgivarens kompetens varierar betänkligt på sina håll.

Den viktigaste fackliga frågan just nu, för Johanna och polisen, är hålla rågången till polisyrkets särskilda befogenheter och ansvar mot andra grupper. Inställningen att vem som helst kan fullgöra polisarbete, utan utbildning eller befogenheter kan rent av vara livsfarlig.

Alla poliser vet att när passet börjar vet man aldrig hur det slutar. (Ett exempel på det såg vi den 7 april...) Poliser är bäst på att vara poliser. Och poliserna måste värderas efter yrkets svårighetsgrad och utsatthet, tycker Johanna!

Text: Tommy Hansson